

Zittingsdocument

A9-0157/2024

25.3.2024

*****I**

VERSLAG

over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (COM(2023)0424 – C9-0303/2023 – 2023/0250(COD))

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken
Commissie vrouwenrechten en gendergelijkheid

(Gezamenlijke commissieprocedure – Artikel 58 van het Reglement)

Rapporteurs: Javier Zarzalejos, María Soraya Rodríguez Ramos

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond.)

Amendementen op een ontwerphandeling

Amendementen van het Parlement in twee kolommen

Geschrapte tekstdelen worden in de linkerkolom in *vet cursief* aangegeven. Vervangen tekstdelen worden in beide kolommen in *vet cursief* aangegeven. Nieuwe tekst wordt in de rechterkolom in *vet cursief* aangegeven.

In de eerste en tweede regel van de koptekst boven elk amendement wordt verwezen naar het tekstdeel in kwestie van de ontwerphandeling. Indien een amendement betrekking heeft op een bestaande handeling, waarop in de ontwerphandeling wijzigingen worden voorgesteld, bevat de koptekst bovendien een derde en vierde regel, die verwijzen naar de bestaande handeling respectievelijk naar de bepaling in kwestie.

Amendementen van het Parlement in de vorm van een geconsolideerde tekst

Nieuwe tekstdelen worden in *vet cursief* aangegeven. Geschrapte tekstdelen worden aangegeven met het symbool **■** of worden doorgestreept. Waar tekstdelen vervangen worden, wordt de nieuwe tekst in *vet cursief* aangegeven, terwijl de vervangen tekst wordt geschrapt of doorgestreept. Bij wijze van uitzondering worden zuiver technische wijzigingen die de diensten aanbrenge met het oog op de opstelling van de definitieve tekst, niet gemarkeerd.

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	4
BIJLAGE: ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPORTEUR INPUT HEEFT ONTVANGEN	84
PROCEDURE VAN DE BEVOEGDE COMMISSIE	85
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	87

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (COM(2023)0424 – C9-0303/2023 – 2023/0250(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2023)0424),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 82, lid 2, punt c), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C9-0303/2023),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien de gezamenlijke beraadslagingen van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie vrouwenrechten en gendergelijkheid overeenkomstig artikel 58 van het Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie vrouwenrechten en gendergelijkheid (A9-0157/2024),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

Amendement 1

Voorstel voor een richtlijn Overweging 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(2 bis) De lidstaten moeten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat bijstand, ondersteuning en bescherming aan slachtoffers wordt verleend met aandacht voor trauma's, gender, handicaps en minderjarige slachtoffers. De lidstaten moeten bij de uitvoering van Richtlijn 2012/29/EU een intersectionele aanpak hanteren om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van slachtoffers van intersectionele discriminatie.

Amendement 2

Voorstel voor een richtlijn Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar ***feit, informatie te verstrekken en waar mogelijk bewijs in te dien***, en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via ***betrouwbare, gebruiksvriendelijke en veilige*** communicatie- en informatietechnologieën

communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

op een vertrouwelijke manier die het risico op schade zo klein mogelijk houdt en herstel en toegang tot de rechter ondersteunt. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen. ***Deze communicatiemethoden en informatietechnologieën moeten bijvoorbeeld websites omvatten die informatie verstrekken in verschillende talen, geïntegreerde chats, of e-mails en online-instrumenten die tegemoetkomen aan verschillende behoeften op het gebied van communicatie, bijvoorbeeld behoeften die verband houden met iemands leeftijd of handicap.***

Amendement 3

Voorstel voor een richtlijn Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in

Amendement

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in

Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kinderplichtlijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kinderplichtlijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116). ***De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de steun die dergelijke hulplijnen verlenen geen afbreuk doet aan het recht van slachtoffers om informatie over hun rechten en hun zaak te krijgen en om op enige andere wijze door middel van passende communicatie- en informatietechnologieën te communiceren met de bevoegde autoriteiten en andere algemene of gespecialiseerde slachtofferhulpdiensten. De hulplijnen moeten worden bemenst door voldoende gekwalificeerd en opgeleid personeel overeenkomstig bestaande normen voor hoogwaardige ondersteuning om een hoog niveau van professionele dienstverlening te waarborgen en op een slachtofferbewuste manier te werken.***

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

Amendement 4

Voorstel voor een richtlijn Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst

(5) De algemene hulplijn voor slachtoffers mag geen invloed hebben op de werking van de speciale en gespecialiseerde hulplijnen zoals de kinderplichtlijn en de hulplijnen voor

Amendement

(5) De algemene hulplijn voor slachtoffers mag geen invloed hebben op de werking van de speciale en gespecialiseerde hulplijnen zoals de kinderplichtlijn en de hulplijnen voor

slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, zoals vereist in het kader van Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁵⁷ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld]. De algemene hulplijnen voor slachtoffers moeten naast de gespecialiseerde hulplijnen functioneren.

⁵⁷ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

Amendement 5

Voorstel voor een richtlijn Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden **door** mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, **aan te moedigen** om aangifte te doen **en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen**. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens

slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, zoals vereist in het kader van Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁵⁷ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld]. De algemene hulplijnen voor slachtoffers moeten naast de gespecialiseerde hulplijnen functioneren.

Met name in het kader van grensoverschrijdende strafbare feiten moeten slachtoffers vanuit een andere lidstaat toegang kunnen krijgen tot de algemene en gespecialiseerde hulplijnen van de lidstaat waar het strafbaar feit heeft plaatsgevonden.

⁵⁷ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. ***Soms zijn slachtoffers zich er niet van bewust dat zij het slachtoffer zijn van een strafbaar feit maar lijden zij hier toch onder. Dit is bijvoorbeeld vaak het geval bij slachtoffers van online-, gendergerelateerd geweld en milieucriminaliteit. De lidstaten moeten een veilige omgeving creëren waarin slachtoffers op vertrouwelijke wijze aangifte kunnen doen van een strafbaar feit, en fysieke, administratieve of juridische belemmeringen wegnemen of verminderen. Dit is met name relevant omdat de slachtoffers die het minst geneigd zijn om aangifte te doen bij de***

van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de **eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU** is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. **Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.**

politie meestal diegenen zijn die het meest behoefte hebben aan bescherming, zoals kinderen, migranten, personen met een handicap en slachtoffers van mensenhandel. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden. Mensen die getuige zijn van een strafbaar feit **moeten worden aangemoedigd** om aangifte te doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de **strafprocedure** is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. **In dit verband moeten de lidstaten de nodige maatregelen treffen om te voorkomen dat de verblijfsstatus van het slachtoffer worden aangegrepen om diens medewerking aan het strafrechtelijk onderzoek, de vervolging of het proces te beïnvloeden.** Slachtoffers **moeten de mogelijkheid krijgen om gebruik te maken van aangifte door derden om de meldingsmechanismen op Unieniveau te diversifiëren, aangezien op die manier ook sommige van de redenen voor het niet melden of aangeven van strafbare feiten in de Unie kunnen worden aangepakt.**

Amendement 6

Voorstel voor een richtlijn Overweging 6 bis (nieuw)

(6 bis) Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers en slachtoffers die in opvangstructuren wonen die zij niet vrij kunnen verlaten, zoals personen met een handicap of ouderen die in residentiële instellingen wonen, of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader, of die voor alle aspecten van het dagelijks leven bijstand behoeven van personeelsleden of autoriteiten, of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dat doel zijn opgesteld. De term slachtoffers in detentie verwijst naar personen die verblijven in gevangenissen en bewaringsinrichtingen en cellencomplexen voor verdachten en beklaagden, en in gespecialiseerde detentiecentra waar verzoekers om internationale bescherming of irreguliere migranten verblijven. Onder opvangstructuren die het slachtoffer niet vrij kan verlaten, moeten opvang- en verblijfscentra worden verstaan waar irreguliere migranten en verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming verblijven, alsook gespecialiseerde accommodatie voor personen met een handicap, kinderen en ouderen die het slachtoffer niet vrij kan verlaten. In dit verband moet speciale aandacht worden besteed aan personen die verblijven in instellingen voor geestelijke gezondheidszorg en sociale zorginstellingen, weeshuizen en bejaardentehuizen, en iedere andere vorm van openbare of particuliere bewaarinstellingen onder toezicht van gerechtelijke, bestuurlijke of andere openbare autoriteiten, of particuliere instellingen die het slachtoffer niet vrij kan verlaten. De lidstaten moeten er

derhalve op toe zien dat er bij dergelijke instellingen een mechanisme is dat het gemakkelijker maakt om aangifte te doen van strafbare feiten, bijvoorbeeld door een proactief systeem van monitoring en outreach door middel van onaangekondigde bezoeken door onafhankelijke instanties.

Amendement 7

Voorstel voor een richtlijn Overweging 6 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(6 ter) In alle lidstaten moeten doeltreffendere manieren worden ontwikkeld om mensen te bereiken die het slachtoffer zijn van strafbare feiten maar deze niet melden of aangeven. De omvang van het probleem van niet-aangegeven strafbare feiten laat zich per definitie moeilijk beoordelen, maar is waarschijnlijk aanzienlijk, met name wat strafbare feiten betreft die minder in het oog springen, zoals huiselijk geweld. Rekening houdend met het feit dat het probleem van niet-aangegeven strafbare feiten en de oorzaken daarvoor complex zijn en er geen eenvoudige oplossing is, worden de lidstaten aangemoedigd beste praktijken uit te wisselen en zich te beraden op innovatieve maatregelen om het aantal aangiften te verhogen, zoals de aanwezigheid van hulpdiensten voor slachtofferhulp op politiebureaus.

Amendement 8

Voorstel voor een richtlijn Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7) Er moeten gerichte en

(7) Er moeten gerichte en

geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld **te zijn**, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, **met inbegrip van slachtoffers van onlinevormen van dergelijke strafbare feiten**, en slachtoffers van huiselijk geweld, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. **Als onderdeel van de gerichte en geïntegreerde hulpdiensten voor die slachtoffers moet worden gezorgd voor doorverwijzing naar en toegang tot diensten op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheidszorg, waaronder noodanticonceptiemiddelen, profylaxe na blootstelling, tests in het kader van seksueel overdraagbare infecties en toegang tot abortuszorg.** Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten. **Aan slachtofferhulpdiensten, zowel van overheidswege als niet-gouvernementeel, moeten voldoende en stabiele personele en financiële middelen worden toegewezen.**

Amendement 9

**Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 bis (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7 bis) Algemene hulpdiensten zijn organisaties die zijn gespecialiseerd in de ondersteuning van slachtoffers van strafbare feiten en die ondersteuning bieden aan alle slachtoffers van strafbare feiten. Deze diensten kunnen diensten omvatten die zijn afgestemd op specifieke groepen of die specifieke soorten diensten verstrekken. Parallel hiermee worden gespecialiseerde hulpdiensten aangeboden aan specifieke groepen slachtoffers, op basis van het soort strafbaar feit of de persoonlijke kenmerken van het slachtoffer. De centrale samenwerking van en coördinatie tussen alle organisaties en diensten die hulpdiensten verstrekken aan slachtoffers is van cruciaal belang om te waarborgen dat gepaste hulpdiensten voor slachtoffers op redelijkerwijs gelijke voet beschikbaar zijn voor alle categorieën slachtoffers. Algemene en gespecialiseerde hulpdiensten voor slachtoffers moeten derhalve op een gecoördineerde manier functioneren.

Amendement 10

**Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 ter (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7 ter) Algemene en gespecialiseerde hulpdiensten zijn op niet-discriminerende basis ten minste vóór, tijdens en gedurende een passende periode na de strafprocedure toegankelijk voor slachtoffers, waarbij er in het bijzonder voor wordt gezorgd dat de diensten voldoende dicht bij het slachtoffer in de buurt zijn, ook in landelijke, afgelegen en dunbevolkte gebieden, dat de

openingstijden toereikend zijn en dat de diensten via verschillende kanalen worden aangeboden. Algemene en gespecialiseerde hulpdiensten moeten worden gecoördineerd, met name via doorverwijzingen, overeenkomstig de specifieke behoeften van het slachtoffer, en moeten gratis en vertrouwelijk zijn. Zo lang als nodig is, moet er psychologische ondersteuning beschikbaar zijn voor slachtoffers die daar behoefte aan hebben, onder meer door rekening te houden met de beoordeling door de psycholoog van het slachtoffer en met de individuele beoordeling voor specifieke ondersteuningsbehoeften overeenkomstig deze richtlijn.

Amendement 11

Voorstel voor een richtlijn Overweging 8

Door de Commissie voorgestelde tekst

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd

Amendement

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers, ***onder wie kinderen die getuige zijn geweest van strafbare feiten***, optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel, ***kinderen zonder ouderlijke zorg*** en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, ***zoals kindslachtoffers die de kinderen zijn van een persoon wiens overlijden rechtstreeks veroorzaakt is door een strafbaar feit in verband met geweld tegen vrouwen of huiselijk geweld***, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en

in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. ***In dit opzicht is het zogenaamde Barnahus-model een goede praktijk gebleken.*** Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg ***of administratieve en juridische ondersteuning*** niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

Amendement 12

Voorstel voor een richtlijn Overweging 8 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(8 bis) Kinderen die getuige van een strafbaar feit zijn geweest en als gevolg daarvan fysieke, mentale of emotionele schade lijden, moeten bescherming genieten op grond van Richtlijn 2012/29/EU. Dat is vooral relevant in de context van gendergerelateerd geweld en huiselijk geweld. Kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld binnen het gezin of het huishouden moeten toegang hebben tot speciale beschermings- en ondersteuningsmaatregelen, omdat ze directe psychologische en emotionele

schade lijden die hun ontwikkeling beïnvloedt en ze een verhoogd risico lopen op lichamelijke en geestelijke aandoeningen, zowel op korte als op lange termijn.

Amendement 13

Voorstel voor een richtlijn Overweging 8 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(8 ter) Toevluchtsoorden en andere passende tussentijdse opvang voor slachtoffers van strafbare feiten spelen een cruciale rol bij de bescherming van slachtoffers tegen gewelddaden. Ze bieden niet alleen veilige noodopvang waar slachtoffers hun toevlucht kunnen zoeken voor geweld, maar ook langdurige ondersteuning om slachtoffers in staat te stellen weer een leven zonder geweld op te bouwen. Toevluchtsoorden en andere passende tussentijdse opvang moeten gratis zijn of worden betaald uit een speciale financiële toelage voor slachtoffers. De lidstaten moeten er ook voor zorgen dat toevluchtsoorden toegankelijk zijn voor slachtoffers met beperkte mobiliteit en dat zij hen toegankelijke informatie- en communicatiemiddelen kunnen bieden. De lidstaten moeten overeenkomstig Richtlijn (EU) 2024/... van het Europees Parlement en de Raad^{1 bis} ook beschikken over specifieke toevluchtsoorden en tussentijdse opvang voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld en huiselijk geweld, aangezien dit een van de meest essentiële gespecialiseerde hulpdiensten is voor vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld en voor hun kinderen.

^{1 bis} *Richtlijn (EU) 2024/... van het Europees Parlement en de Raad van ... ter bestrijding van geweld tegen vrouwen*

Amendement 14

Voorstel voor een richtlijn Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. Daarom moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen **en** beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen **omvatten** die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen.

Amendement

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure, **door naar behoren te worden bijgestaan in de rechtbankgebouwen en gedurende gerechtelijke procedures te worden vergezeld door hulpdiensten, indien ze dat wensen**. Daarom moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen, beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften **en beslissingen over het vermijden van contact tussen het slachtoffer en de dader omvatten**. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet

onevenredig zou verlengen. *Actieve deelname aan strafprocedures en toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte vereisen dat slachtoffers op gedegen wijze op de hoogte worden gehouden van de stand van zaken van en belangrijke ontwikkelingen in de strafprocedure.*

Amendement 15

Voorstel voor een richtlijn Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(9 bis) Het recht op rechtsbijstand is van het allergrootste belang om de universele toegang tot de rechter en de doeltreffende deelname van slachtoffers aan strafprocedures te waarborgen. Derhalve moeten de lidstaten kosteloze rechtsbijstand verlenen, die alle kosten en uitgaven dekt, aan slachtoffers die niet over voldoende middelen beschikken om die kosten en uitgaven te betalen, teneinde hun toegang tot de rechter te waarborgen. De lidstaten moeten ook kosteloze rechtsbijstand verlenen aan slachtoffers met specifieke beschermingsbehoeften zoals vastgesteld in de individuele beoordeling overeenkomstig artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU en in elk geval aan slachtoffers van gendergerelateerd geweld, terrorisme of mensenhandel, slachtoffers van misbruik en mishandeling met een handicap en minderjarigen vanwege hun kwetsbare situatie en de langdurige schade die deze strafbare feiten veroorzaken.

Amendement 16

Voorstel voor een richtlijn Overweging 10

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. ***Bij het beoordelen van de beschermings- en ondersteuningsbehoeften van het slachtoffer moet in de eerste plaats aandacht worden besteed aan het waarborgen van de veiligheid van het slachtoffer en het verlenen van ondersteuning en bescherming op maat, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de individuele omstandigheden van het slachtoffer, de impact van criminaliteit en trauma, en diens specifieke kwetsbaarheden.*** In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten, ***waarvan het personeel voldoende moet zijn opgeleid,*** worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, ***toegang heeft tot of*** in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet

alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben **en discriminatie ervaren, inclusief intersectionele vormen van discriminatie zoals op grond van geslacht, gender, genderidentiteit en -expressie, geslachtskenmerken, leeftijd, handicap, verblijfsstatus, religie of overtuiging, taal, ras, sociale of etnische afkomst en seksuele gerichtheid**, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben. **In gevallen van gendergerelateerd geweld, waaronder huiselijk geweld, moet bij de individuele beoordeling van de behoeften aan bescherming en ondersteuning rekening worden gehouden met het feit dat slachtoffers vaak financieel afhankelijk zijn van de dader. De individuele beoordeling moet worden verricht in het belang van het slachtoffer, om secundaire of herhaalde victimisatie te voorkomen.**

Amendement 17

Voorstel voor een richtlijn Overweging 11

Door de Commissie voorgestelde tekst

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, deze kunnen krijgen in een vorm die is aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale beschermingsbevelen. Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of

Amendement

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, **met name in levensbedreigende situaties**, deze kunnen krijgen in een vorm die aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale **gebiedsverboden, contactverboden of** beschermingsbevelen, **of dat mensen worden doorverwezen naar**

civielrechtelijke aard zijn.

toevluchtsoorden en andere vormen van tussentijdse opvang. Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn. De lidstaten moeten de bevoegde autoriteiten bewuster maken van de beschikbaarheid van dergelijke beschermingsmaatregelen en ervoor zorgen dat slachtoffers worden geïnformeerd over de beschikbaarheid van dergelijke maatregelen en worden geïnformeerd over hun recht om deze aan te vragen. Om de doeltreffendheid van locatieverboden, gebieds- of contactverboden en beschermingsbevelen te waarborgen, moeten voor inbreuken op dergelijke bevelen en verboden doeltreffende, evenredige en afschrikwekkende sancties worden opgelegd. Deze straffen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn en bestaan uit gevangenisstraffen, boeten of andere wettelijke sancties die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Amendement 18

Voorstel voor een richtlijn Overweging 11 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(11 bis) De lidstaten moeten een juridische en sociale omgeving creëren waarin prioriteit wordt gegeven aan het welzijn en de waardigheid van slachtoffers en waarin acties worden ontmoedigd die schade kunnen bestendigen of kunnen bijdragen aan een permissieve omgeving voor crimineel gedrag. Derhalve moeten de lidstaten slachtoffers en hun families beschermen tegen elke vorm van mishandeling of gebrek aan respect, en acties voorkomen die hun waardigheid verder kunnen aantasten of hun lijden kunnen verergeren. Dit houdt ook in dat de

juridische en maatschappelijke straffeloosheid van plegers van terrorisme en georganiseerde misdaad moet worden voorkomen, aangezien dit een belangrijke belemmering vormt voor het herstel en de bescherming van slachtoffers. De lidstaten moeten maatregelen nemen om de verheerlijking van terroristische daden of georganiseerde misdaad te voorkomen, aangezien dergelijke aantastingen van de waardigheid van slachtoffers secundaire victimisatie kunnen veroorzaken en het herstel kunnen ondermijnen. De lidstaten moeten erbetuigingen aan personen die definitief schuldig zijn bevonden aan terroristische activiteiten of georganiseerde misdaad voorkomen om secundaire victimisatie te vermijden, en moeten speciale aandacht besteden aan de slachtoffers in gevallen waarin zij kunnen lijden onder intimidatie of bang kunnen zijn voor represailles of publiekelijke uitsluiting.

Amendement 19

Voorstel voor een richtlijn Overweging 11 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(11 ter) Teneinde het recht op de bescherming van de waardigheid van slachtoffers te waarborgen, moeten de lidstaten het online delen van materiaal over een strafbaar feit aanpakken teneinde secundaire victimisatie en andere ernstige psychosociale gevolgen voor het slachtoffer te vermijden en de normalisatie van geweld te voorkomen. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de identiteit van slachtoffers wordt beschermd. Dergelijke maatregelen moeten vooral van toepassing zijn op gevallen van gendergerelateerd geweld, waaronder aanranding en verkrachting, die tot doel hebben angst te zaaien en

vrouwen het zwijgen op te leggen.

Amendement 20

Voorstel voor een richtlijn Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en schadeloosstellingsdiensten en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en sociale diensten, worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

Amendement

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en schadeloosstellingsdiensten en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en sociale diensten, **en niet-gouvernementele organisaties** worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

Amendement 21

Voorstel voor een richtlijn Overweging 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 bis) Functionarissen van wie het waarschijnlijk is dat zij rechtstreeks in contact zullen komen met slachtoffers moeten toegang hebben tot en regelmatig deelnemen aan voldoende en gepaste

opleidingen over de toepassing van de belangrijkste aspecten van Richtlijn 2012/29/EU. Opleidingen voor bevoegde autoriteiten moeten doeltreffend, geavanceerd en interdisciplinair zijn, moeten meerdere instanties bestrijken en moeten gebruikmaken van nieuwe technologieën voor het bevorderen van de betrokkenheid en interacties. De opleidingen moeten minstens betrekking hebben op de identificatie van het soort schade dat het slachtoffer lijdt, de preventie van herhaalde en secundaire victimisatie, slachtofferbewuste communicatie, de keuze van gepaste ondersteunings- en beschermingsmaatregelen en effectieve coördinatie en doorverwijzing naar slachtofferhulpdiensten. Deze opleidingen moeten worden verstrekt in samenwerking met niet-gouvernementele organisaties, met inbegrip van slachtofferorganisaties en maatschappelijke organisaties. Naast algemene opleidingen op het gebied van de rechten van slachtoffers moeten er voor bevoegde autoriteiten specifieke opleidingsprogramma's worden verstrekt over de omgang met specifieke categorieën van slachtoffers. Ook wederzijdse opleidingen en de uitwisseling van goede praktijken tussen nationale autoriteiten, met inbegrip van justitiële en rechtshandavingsinstanties, en hulpdiensten voor slachtofferhulp moeten worden bevorderd om een betere ondersteuning en bescherming van slachtoffers en de coördinatie tussen de betrokken instellingen en organisaties te waarborgen. Opleidingen moeten gender- en traumabewust en kindgericht zijn, tot doel hebben secundaire victimisatie te voorkomen en onder meer empathische communicatievaardigheden en actieve luistervaardigheden ontwikkelen. Specifieke richtsnoeren voor rechtshandhavers moeten eveneens worden beschouwd als een goede praktijk.

Amendement 22

Voorstel voor een richtlijn Overweging 13 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 ter) *De lidstaten moeten praktische richtsnoeren voor de bevoegde autoriteiten ontwikkelen om slachtoffers te adviseren over hun rechten en ervoor te zorgen dat hun rechten worden geëerbiedigd. Die richtlijnen zouden een controlelijst voor professionals kunnen bevatten die in alle gevallen moet worden gevolgd. Dergelijke praktische richtsnoeren moeten overeenstemmen met de aan de bevoegde autoriteiten verstrekte opleiding en met de nationale protocollen die overeenkomstig deze richtlijn moeten worden vastgesteld.*

Amendement 23

Voorstel voor een richtlijn Overweging 13 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 quater) *Hoewel er sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 2012/29/EU grote vooruitgang is geboekt, blijkt dat slachtoffers vaak nog steeds onvoldoende bekend zijn met hun rechten, waardoor de doeltreffendheid van die richtlijn in de praktijk wordt uitgehold en slachtoffers worden ontmoedigd om naar voren te komen en aangifte te doen. Het is derhalve absoluut noodzakelijk dat de lidstaten doeltreffende bewustmakingscampagnes opzetten om de slachtoffers bewuster te maken van hun rechten op grond van die richtlijn, of in voorkomend geval van verdere rechten uit hoofde van het nationaal recht. Tegelijkertijd moeten de lidstaten zich inspannen om het bewustzijn ook onder de bevolking in het algemeen te vergroten,*

onder meer op scholen. Die campagnes moeten via uiteenlopende kanalen, waaronder de media, sociale media, posters in het openbaar vervoer, folders op rechtbanken, ziekenhuizen en politiebureaus of mobiele applicaties, worden uitgevoerd. Bovendien moeten de lidstaten de aanwijzing verbeteren van plaatsen waar slachtoffers terecht kunnen voor hulp bij de uitoefening van hun rechten uit hoofde van die richtlijn, bijvoorbeeld door middel van bewegwijzering of openbare lijsten of registers, bijvoorbeeld van geaccrediteerde hulpdiensten of advocaten. Bij de invoering van die maatregelen moeten de lidstaten ernaar streven deze voor alle soorten strafbare feiten gelijkelijk te ontwikkelen.

Amendement 24

Voorstel voor een richtlijn Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

(14) Nationale protocollen zijn essentieel om ervoor te zorgen dat slachtoffers informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in detentie, en de individuele beoordeling van de behoeften van

Amendement

(14) Nationale protocollen zijn essentieel om ervoor te zorgen dat slachtoffers ***op consequente wijze*** informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. ***Nationale protocollen zijn instrumenten die essentieel zijn om goed gecoördineerde individuele beoordelingen te verwezenlijken, secundaire victimisatie te vermijden en ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten algemene hulpdiensten en gespecialiseerde hulpdiensten met elkaar overleggen en samenwerken, en dat er duidelijke doorverwijzingstrajecten zijn.*** Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een

slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in detentie **en in opvangstructuren die personen niet vrij kunnen verlaten**, en de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

Amendement 25

Voorstel voor een richtlijn Overweging 15

Door de Commissie voorgestelde tekst

(15) De lidstaten moeten voldoende personele **en** financiële middelen toewijzen om ervoor te zorgen dat de maatregelen van Richtlijn 2012/29/EU effectief worden nageleefd. Er moet speciale aandacht worden besteed aan het opzetten van hulplijnen voor slachtoffers, het waarborgen van een soepele werking van gespecialiseerde hulpdiensten en de individuele beoordeling van de behoefte aan bescherming en ondersteuning van slachtoffers, ook wanneer dergelijke diensten worden verleend door niet-

Amendement

(15) De lidstaten moeten voldoende personele, financiële **en technische** middelen toewijzen om ervoor te zorgen dat de maatregelen van Richtlijn 2012/29/EU effectief worden nageleefd. Er moet speciale aandacht worden besteed aan het opzetten van hulplijnen voor slachtoffers, het waarborgen van een soepele werking van **algemene en** gespecialiseerde hulpdiensten en de individuele beoordeling van de behoefte aan bescherming en ondersteuning van slachtoffers, ook wanneer dergelijke diensten worden

gouvernementele organisaties.

verleend door niet-gouvernementele organisaties.

Amendement 26

Voorstel voor een richtlijn Overweging 16

Door de Commissie voorgestelde tekst

(16) De EU en de lidstaten zijn als partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap⁵⁹ gebonden aan de verplichtingen van dit Verdrag wat hun respectieve bevoegdheden betreft. Volgens artikel 13 van dat Verdrag zijn de staten die partij zijn verplicht om de effectieve toegang tot de rechter voor personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen, waaruit de noodzaak volgt de toegankelijkheid te waarborgen en redelijke aanpassingen te bieden, zodat slachtoffers met een handicap op voet van gelijkheid met anderen hun rechten als slachtoffer kunnen doen gelden. De toegankelijkheidsvereisten die zijn vastgelegd in bijlage I bij Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰, kunnen de uitvoering van dat Verdrag vergemakkelijken en ervoor zorgen dat de rechten van slachtoffers zoals vastgelegd in Richtlijn 2012/29/EU toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

⁵⁹ PB L 23 van 27.1.2010, blz. 37.

Amendement

(16) De EU en de lidstaten zijn als partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap⁵⁹ gebonden aan de verplichtingen van dit Verdrag wat hun respectieve bevoegdheden betreft. Volgens artikel 13 van dat Verdrag zijn de staten die partij zijn verplicht om de effectieve toegang tot de rechter voor personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen, waaruit de noodzaak volgt de toegankelijkheid te waarborgen en redelijke aanpassingen **en procedurele aanpassingen** te bieden, zodat slachtoffers met een handicap op voet van gelijkheid met anderen hun rechten als slachtoffer kunnen doen gelden. ***Procedurele aanpassingen zijn alle noodzakelijke en gepaste wijzigingen en aanpassingen die worden aangebracht in het kader van de toegang tot de rechter om de deelname van personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen, zoals maatregelen die nodig zijn om de communicatie met de rechtbank te waarborgen.*** De toegankelijkheidsvereisten die zijn vastgelegd in bijlage I bij Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰, kunnen de uitvoering van dat Verdrag vergemakkelijken en ervoor zorgen dat de rechten van slachtoffers zoals vastgelegd in Richtlijn 2012/29/EU toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

⁵⁹ PB L 23 van 27.1.2010, blz. 37.

⁶⁰ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 70).

⁶⁰ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 70).

Amendement 27

Voorstel voor een richtlijn Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie. De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken **over slachtoffers van strafbare feiten** en bij het rapporteren over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

Amendement

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens, **met inbegrip van zowel kwalitatieve als kwantitatieve gegevens**, en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie **en de uitvoering van Richtlijn 2012/29/EU te monitoren. De statistieken moeten gegevens omvatten die relevant zijn voor de toepassing van nationale procedures voor slachtoffers van strafbare feiten, waaronder ten minste het aantal aangiften en het soort gemelde strafbare feiten, het aantal, de leeftijd, het geslacht, het gender en de eventuele handicap van de slachtoffers, het soort strafbaar feit en de aard van de relatie tussen het slachtoffer en de dader. De gegevens moeten informatie bevatten over de vraag of de slachtoffers slachtoffer zijn geworden van een strafbaar feit vanwege een vooroordeel of discriminatiegrond. Aan de hand van de verzamelde gegevens moeten kwalitatieve beoordelingen kunnen worden gemaakt van de resterende belemmeringen bij het doen van aangifte van strafbare feiten en de toegang tot de rechten van slachtoffers.** De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake

slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. ***De driejaarlijkse verslaglegging van de lidstaten moet worden gecoördineerd en geharmoniseerd om de gegevens beter vergelijkbaar te maken. Daartoe moeten de lidstaten een gesynchroniseerd tijdschema hanteren voor het rapporteren van de in het kader van deze richtlijn verzamelde gegevens.*** Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren, ***analyseren*** en verspreiden van statistieken en bij het rapporteren van ***informatie*** over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd. ***Met het oog op de analyse van de geaggregeerde gegevens moet de begroting van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten naar behoren worden aangepast.***

Amendement 28

Voorstel voor een richtlijn Overweging 18 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 bis) De lidstaten moeten gegevens registreren, verzamelen en doorgeven over offline- en onlinevormen van gendergerelateerd geweld, met inbegrip van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld, seksueel geweld en feminicide alsook haatzaaiende uitlatingen en haatmisdrijven, waardoor vrouwen, LHBTIQ+-personen en kinderen in onevenredige mate worden getroffen en waarvan ook nog steeds vaak geen aangifte wordt gedaan.

Amendement 29

Voorstel voor een richtlijn Overweging 18 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 ter) De lidstaten moeten de taken van een coördinator voor de rechten van slachtoffers faciliteren, zoals omschreven in de EU-strategie inzake de rechten van slachtoffers (2020-2025), teneinde de samenhang en doeltreffendheid van maatregelen in verband met beleid inzake de rechten van slachtoffers te waarborgen. De coördinator is met name belast met het waarborgen van een vlotte werking van het platform voor de rechten van slachtoffers en de uitvoering van de EU-strategie inzake de rechten van slachtoffers, en de afstemming van de maatregelen op het gebied van de rechten van slachtoffers van andere belanghebbenden op EU-niveau, met name indien deze relevant zijn voor de toepassing van Richtlijn 2012/92/EU.

Amendement 30

Voorstel voor een richtlijn Artikel 1 – alinea 1 – punt 1 Richtlijn 2012/29/EU Artikel 3 bis – lid 1 – inleidende formule

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om gemakkelijk toegankelijke, gebruiksvriendelijke, kosteloze en vertrouwelijke hulplijnen voor slachtoffers op te zetten die:

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om gemakkelijk toegankelijke, gebruiksvriendelijke, **veilige**, kosteloze en vertrouwelijke hulplijnen voor slachtoffers op te zetten die:

Amendement 31

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 1
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 3 bis – lid 1 – punt b

Door de Commissie voorgestelde tekst

b) emotionele ondersteuning bieden,

Amendement

b) emotionele **en psychologische** ondersteuning bieden,

Amendement 32

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 1
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 3 bis – lid 1 – punt c

Door de Commissie voorgestelde tekst

c) slachtoffers **indien nodig** doorverwijzen naar gespecialiseerde hulpdiensten en/of gespecialiseerde hulplijnen.

Amendement

c) slachtoffers doorverwijzen naar **relevante diensten, met inbegrip van algemene en** gespecialiseerde hulpdiensten en/of gespecialiseerde hulplijnen.

Amendement 33

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 1
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 3 bis – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde hulplijnen toegankelijk zijn in de vorm van een telefonische hulplijn die is verbonden met het geharmoniseerde Europese telefoonnummer “116 006” en via andere informatie- en communicatietechnologieën, waaronder websites.

Amendement

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde hulplijnen toegankelijk zijn in de vorm van een telefonische hulplijn die is verbonden met het geharmoniseerde Europese telefoonnummer “116 006” en via andere informatie- en communicatietechnologieën, waaronder websites **en ondersteuning in realtime via chatboxen. Hulplijnen worden via het geharmoniseerde EU-nummer gecentraliseerd zonder afbreuk te doen aan de voortzetting van bestaande hulplijnen, met name die van niet-**

Amendement 34

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 1

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 3 bis - lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers van grensoverschrijdende strafbare feiten toegang hebben tot de hulplijnen van hun keuze, met inbegrip van die van andere lidstaten.

Amendement 35

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 1

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 3 bis – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3. De lidstaten nemen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de in de leden 1 en 2 bedoelde diensten beschikbaar zijn in andere talen, waaronder ten minste de talen die in de lidstaat het meest worden gebruikt.

3. De lidstaten nemen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de in de leden 1 en 2 bedoelde diensten beschikbaar zijn in andere talen, waaronder ten minste de talen die in de lidstaat het meest worden gebruikt. ***De lidstaten zorgen ervoor dat deze diensten worden aangeboden in een taal die slachtoffers kunnen begrijpen, onder meer door middel van kosteloze telefonische vertolking.***

Amendement 36

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 1

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 3 bis – lid 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

4. Hulplijnen **kunnen als openbare of niet-gouvernementele organisaties** worden opgericht en op professionele of vrijwillige basis **worden** georganiseerd.

Amendement

4. Hulplijnen worden opgericht **en beheerd door organisaties, die openbare of niet-gouvernementele organisaties kunnen zijn, die zijn gespecialiseerd in het verstrekken van ondersteuning voor slachtoffers**, en op professionele of vrijwillige basis georganiseerd.

Amendement 37

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 1

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 3 bis – lid 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

4 bis. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat hulplijnen slachtoffers toegankelijke hulp van hoge kwaliteit bieden, onder meer door te zorgen voor voldoende personele en financiële ondersteuning en passende openingstijden. Deze hulplijnen worden beheerd door gespecialiseerd en gekwalificeerd personeel.

Amendement 38

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 2

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 5 bis – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

1. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers via gemakkelijk toegankelijke, gebruiksvriendelijke informatie- en communicatietechnologieën aangifte kunnen doen van een strafbaar feit bij de bevoegde autoriteiten. Deze mogelijkheid omvat, indien mogelijk, het indienen van

1. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers via **kosteloze**, gemakkelijk toegankelijke, **veilige, vertrouwelijke en gebruiksvriendelijke aangiftemechanismen, waaronder mechanismen om online aangifte te doen, met behulp van** informatie- en

bewijs.

communicatietechnologieën aangifte kunnen doen van *handelingen die* een strafbaar feit *kunnen vormen* bij de bevoegde autoriteiten. Deze mogelijkheid omvat, indien mogelijk, het indienen van *informatie en* bewijs.

Amendement 39

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om eenieder die weet of te goeder trouw het vermoeden heeft dat er strafbare feiten *zijn gepleegd* of dat verdere daden van geweld te verwachten zijn, aan te moedigen om *daarvan* aangifte te doen bij de bevoegde autoriteiten.

Amendement

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om eenieder die weet of te goeder trouw het vermoeden heeft dat er *handelingen zijn verricht die* strafbare feiten *kunnen vormen* of dat verdere daden van geweld te verwachten zijn, aan te moedigen *en in staat te stellen* om aangifte *van die strafbare feiten of gewelddaden* te doen bij de bevoegde autoriteiten *via de in lid 1 bedoelde mechanismen*.

Amendement 40

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat ook derden aangifte kunnen doen via het in lid 1 bedoelde mechanisme.

Amendement 41

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 2 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 ter. Indien iemand anders dan het slachtoffer melding doet van een handeling die een strafbaar feit kan vormen, zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde autoriteiten waar nodig passende maatregelen nemen om de veiligheid van het slachtoffer te waarborgen.

Amendement 42

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers effectief aangifte kunnen doen van strafbare feiten die zijn gepleegd in detentiecentra. Tot de detentiecentra behoren **naast** gevangnissen, bewaringsinrichtingen en cellencomplexen voor verdachten en beklaagden, **ook** gespecialiseerde detentiecentra **voor** verzoekers om internationale bescherming **en voor terugkeerders, en opvangcentra voor personen die om internationale bescherming hebben verzocht of deze bescherming reeds genieten.**

3. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers **die van hun vrijheid zijn beroofd** effectief aangifte kunnen doen van **handelingen die** strafbare feiten **kunnen vormen** die zijn gepleegd in detentiecentra. Tot de detentiecentra behoren gevangnissen, bewaringsinrichtingen en cellencomplexen voor verdachten en beklaagden **en** gespecialiseerde detentiecentra **voor irreguliere migranten of** verzoekers om internationale bescherming.

Amendement 43

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 3 bis (nieuw)

3 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers wier vrijheid is beperkt daadwerkelijk aangifte kunnen doen van handelingen die een strafbaar feit kunnen vormen en die zijn gepleegd in opvangstructuren die zij niet vrij kunnen verlaten, zoals opvang- of verblijfscentra waar irreguliere migranten of aanvragers om en begunstigden van internationale bescherming verblijven, alsook gespecialiseerde accommodatie voor personen met een handicap, kinderen en ouderen, met inbegrip van instellingen voor geestelijke gezondheidszorg en sociale zorginstellingen, weeshuizen en bejaardentehuizen, en iedere andere vorm van openbare of particuliere bewaarinstellingen onder toezicht van gerechtelijke, bestuurlijke of andere openbare autoriteiten, of particuliere instellingen die het slachtoffer niet vrij kan verlaten.

Amendement 44

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

4. Wanneer kinderen aangifte doen van strafbare feiten, zorgen de lidstaten ervoor dat de aangifteprocedures zowel veilig en vertrouwelijk als qua opzet en taalgebruik kindvriendelijk zijn, dat wil zeggen in overeenstemming met hun leeftijd en maturiteit.

4. Wanneer kinderen aangifte doen van **handelingen die** strafbare feiten **kunnen vormen**, zorgen de lidstaten ervoor dat de aangifteprocedures zowel veilig en vertrouwelijk als qua opzet en taalgebruik kindvriendelijk zijn, dat wil zeggen in overeenstemming met hun leeftijd en maturiteit. **Indien het strafbare feit is gepleegd door een persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, zorgen de lidstaten ervoor dat de toestemming van die persoon niet nodig is om aangifte te doen en dat de bevoegde**

autoriteiten de nodige maatregelen nemen om de veiligheid van het kind te waarborgen voordat de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt op de hoogte wordt gebracht van de aangifte.

Amendement 45

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 5

Door de Commissie voorgestelde tekst

5. De lidstaten **zorgen** ervoor dat het de bevoegde autoriteiten die in contact komen met een slachtoffer dat aangifte doet van een strafbaar feit, verboden is persoonsgegevens over de verblijfsstatus van het slachtoffer door te geven aan de bevoegde migratieautoriteiten, ten minste tot de **eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22** is voltooid.

Amendement

5. **Overeenkomstig artikel 1 van deze richtlijn nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat slachtoffers die onderdaan van een derde land zijn, ongeacht hun verblijfsstatus, aangifte kunnen doen van handelingen die een strafbaar feit kunnen vormen. Rekening houdend met het feit dat het doen van aangifte van een handeling die een strafbaar feit kan vormen en het deelnemen aan een strafprocedure op grond van deze richtlijn geen rechten doen ontstaan met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer, en evenmin geen opschortende werking hebben voor de vaststelling van de verblijfsstatus, zorgen de lidstaten ervoor dat het de bevoegde autoriteiten die in contact komen met een slachtoffer dat aangifte doet van **handelingen die** een strafbaar feit **kunnen vormen**, verboden is persoonsgegevens over de verblijfsstatus van het slachtoffer door te geven aan de bevoegde migratieautoriteiten **en te gebruiken**, ten minste tot de **strafprocedure** is voltooid. **De lidstaten kunnen te allen tijde in schrijnende gevallen, om humanitaire of om andere redenen beslissen een slachtoffer een zelfstandige verblijfsvergunning of een andere vorm van toestemming tot verblijf te geven overeenkomstig artikel 6, lid 4,****

Amendement 46

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 5 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

5 bis. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat slachtoffers op het moment dat zij aangifte doen van handelingen die een strafbaar feit kunnen vormen, worden geïnformeerd over de manier waarop hun persoonsgegevens kunnen worden verwerkt.

Amendement 47

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 5 bis – lid 5 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

5 ter. De lidstaten voorzien in passende mechanismen om op veilige en vertrouwelijke wijze, overeenkomstig het nationale recht, bij de ter zake bevoegde autoriteiten of instanties aangifte te doen van handelingen die een strafbaar kunnen vormen van overheidsfunctionarissen in de uitoefening van hun officiële taken.

Amendement 48

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 bis – a (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 6 – lid 1 – inleidende formule

Bestaande tekst

De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer zonder onnodige vertraging **in kennis wordt gesteld van zijn recht om** de volgende informatie **te ontvangen** over de strafprocedure die is ingesteld naar aanleiding van zijn aangifte van een tegen hem gepleegd strafbaar feit, **en dat** hij deze informatie, **op verzoek, ontvangt**.

Amendement 49

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 bis – b (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 6 – lid 1 – punt b bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de inleidende formule vervangen door:

“De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer zonder onnodige vertraging **ten minste** de volgende informatie **ontvangt** over de strafprocedure die is ingesteld naar aanleiding van zijn aangifte van een tegen hem gepleegd strafbaar feit, **tenzij hij bij de bevoegde autoriteiten aangeeft** deze informatie **niet te willen ontvangen**.”;

Amendement 50

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 bis – c (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 6 – lid 2 – punt b bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

c) aan lid 2 wordt het volgende punt toegevoegd:

“b bis) elke tijdens een strafprocedure genomen beslissing die rechtstreeks betrekking heeft op het slachtoffer, ten minste in verband met de beslissingen in artikel 20, lid 1.”;

Amendement 51

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 bis – d (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 6 – lid 5

Bestaande tekst

5. De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer de mogelijkheid krijgt zich zonder onnodige vertraging ervan op de hoogte te laten stellen dat de persoon die zich wegens het gepleegde strafbare feit dat hem betreft in voorlopige hechtenis bevindt, vervolgd wordt of veroordeeld is, in vrijheid wordt gesteld of uit de gevangenis is ontsnapt. Tevens zorgen de lidstaten ervoor dat het slachtoffer in kennis wordt gesteld van de maatregelen die ter zijner bescherming genomen zijn in het geval van vrijlating of ontsnapping van de dader.

Amendement

d) lid 5) wordt vervangen door:

“5. De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer de mogelijkheid krijgt zich zonder onnodige vertraging ervan op de hoogte te laten stellen dat de persoon die zich wegens het gepleegde strafbare feit dat hem betreft in voorlopige hechtenis bevindt, vervolgd wordt of veroordeeld is, in vrijheid wordt gesteld of uit de gevangenis is ontsnapt, ***in het kader van een toezichtsmaatregel wordt vrijgelaten, is overgebracht naar een andere locatie of toegang krijgt tot strafverzachting, strafvermindering of een vroegtijdige beëindiging van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid.*** Tevens zorgen de lidstaten ervoor dat het slachtoffer in kennis wordt gesteld van de maatregelen die ter zijner bescherming genomen zijn in het geval van vrijlating of ontsnapping van de dader. ***De lidstaten zorgen ervoor dat deze informatie wordt verstrekt op een manier die het risico op secundaire victimisatie of psychologische schade voor het slachtoffer tot een minimum beperkt.***”;

Amendement 52

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 ter – a (nieuw)

Bestaande tekst

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, ***overeenkomstig de rol van het slachtoffer in de strafprocedure in het toepasselijke strafrechtstelsel***, het slachtoffer dat de taal van de ***strafprocedure*** niet begrijpt of spreekt, ***op verzoek***, kosteloos door een tolk wordt bijgestaan, ten minste wanneer hij in de loop van de strafprocedure door onderzoeks- en gerechtelijke instanties wordt gehoord of ondervraagd — onder meer door de politie — en wanneer hij actief deelneemt aan de terechtzitting en eventueel noodzakelijke tussentijdse zittingen.

Amendement 53

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 ter – b (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 7 – lid 3

Bestaande tekst

3. De lidstaten zorgen ervoor dat aan het slachtoffer dat de taal van de ***strafprocedure*** niet begrijpt of spreekt, ***overeenkomstig diens rol in de strafprocedure in het toepasselijke strafrechtstelsel, op verzoek***, kosteloos een vertaling wordt verstrekt van informatie die essentieel is om zijn rechten in de strafprocedure te kunnen uitoefenen, in een taal die hij begrijpt, voor zover dergelijke informatie aan het slachtoffer ter beschikking wordt gesteld. Vertalingen van dergelijke informatie omvatten ten minste iedere beslissing die een einde maakt aan

Amendement

2 ter. artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer dat de taal van de ***procedure*** niet begrijpt of spreekt ***in het kader van die procedure*** kosteloos door een tolk wordt bijgestaan, ten minste wanneer hij in de loop van de strafprocedure door onderzoeks- en gerechtelijke instanties wordt gehoord of ondervraagd — onder meer door de politie — en wanneer hij actief deelneemt aan de terechtzitting en eventueel noodzakelijke tussentijdse zittingen.”;

Amendement

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De lidstaten zorgen ervoor dat aan het slachtoffer dat de taal van de ***procedure*** niet begrijpt of spreekt kosteloos een vertaling wordt verstrekt van informatie die essentieel is om zijn rechten in de strafprocedure te kunnen uitoefenen, in een taal die hij begrijpt, voor zover dergelijke informatie aan het slachtoffer ter beschikking wordt gesteld. Vertalingen van dergelijke informatie omvatten ten minste iedere beslissing die een einde maakt aan de strafprocedure in verband met het tegen het slachtoffer gepleegde strafbare feit, alsmede de motivering of een korte

de strafprocedure in verband met het tegen het slachtoffer gepleegde strafbare feit, alsmede, **op verzoek van het slachtoffer**, de motivering of een korte samenvatting van de motivering van de beslissing, behalve in het geval van een door een jury uitgesproken beslissing of een beslissing waarvan de motivering vertrouwelijk is, in welke gevallen de motivering krachtens het nationale recht niet hoeft te worden verstrekt.

Amendement 54

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 ter – c (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 7 – lid 4

Bestaande tekst

4. De lidstaten zorgen ervoor dat aan het slachtoffer dat, overeenkomstig artikel 6, lid 1, onder b), het recht heeft geïnformeerd te worden over het tijdstip en de plaats van de terechtzitting, en de taal van de bevoegde autoriteit niet begrijpt een vertaling wordt verstrekt van de informatie waarop hij, **op verzoek**, recht heeft.

Amendement 55

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 2 ter – d (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 7 – lid 6

Bestaande tekst

6. Onverminderd de leden 1 en 3, kan, in plaats van een schriftelijke vertaling, een mondelinge vertaling of samenvatting van

samenvatting van de motivering van de beslissing, behalve in het geval van een door een jury uitgesproken beslissing of een beslissing waarvan de motivering vertrouwelijk is, in welke gevallen de motivering krachtens het nationale recht niet hoeft te worden verstrekt.”;

Amendement

c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De lidstaten zorgen ervoor dat aan het slachtoffer dat, overeenkomstig artikel 6, lid 1, onder b), het recht heeft geïnformeerd te worden over het tijdstip en de plaats van de terechtzitting, en de taal van de bevoegde autoriteit niet begrijpt een vertaling wordt verstrekt van de informatie waarop hij recht heeft, **tenzij hij een dergelijke vertaling weigert.**”;

d) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Onverminderd de leden 1 en 3, kan, in plaats van een schriftelijke vertaling, een mondelinge vertaling of samenvatting van

de essentiële documenten worden verstrekt, op voorwaarde dat de mondelinge vertaling of samenvatting de eerlijke procesvoering onverlet laat.

de essentiële documenten worden verstrekt, op voorwaarde dat de mondelinge vertaling of samenvatting de eerlijke procesvoering **of het vermogen van het slachtoffer om actief aan de strafprocedure deel te nemen of zijn rechten uit te oefenen** onverlet laat.”;

Amendement 56

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 – a

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 8 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers worden benaderd door de relevante algemene of gespecialiseerde hulpdiensten als uit de individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 blijkt dat er behoefte is aan ondersteuning en het slachtoffer ermee instemt dat de hulpdiensten contact opnemen of als het slachtoffer om hulp vraagt.

Amendement

2. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers **meteen** worden benaderd door de relevante algemene of gespecialiseerde hulpdiensten als uit de individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 **bis** blijkt dat er behoefte is aan ondersteuning en **indien** het slachtoffer, **dat naar behoren op de hoogte is gesteld van de beschikbare diensten**, ermee instemt dat de hulpdiensten contact opnemen of als het slachtoffer om hulp vraagt.

Amendement 57

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 – a bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 8 – lid 3

Bestaande tekst

3. De lidstaten nemen maatregelen om naast of als geïntegreerd deel van algemene slachtofferhulporganisaties kosteloze en gespecialiseerde hulporganisaties die vertrouwelijk handelen op te richten, of om slachtofferhulporganisaties in staat te stellen een beroep te doen op bestaande

Amendement

a bis) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:

“3. De lidstaten nemen maatregelen om naast of als geïntegreerd deel van algemene slachtofferhulporganisaties kosteloze en gespecialiseerde hulporganisaties die vertrouwelijk handelen op te richten, of om slachtofferhulporganisaties in staat te stellen een beroep te doen op bestaande

gespecialiseerde instanties die dergelijke gespecialiseerde ondersteuning verstrekken. Het slachtoffer heeft toegang tot die organisaties overeenkomstig zijn behoeften en zijn familieleden hebben toegang overeenkomstig hun behoeften en de mate waarin hen als gevolg van het tegen het slachtoffer gepleegde strafbare feit schade is berokkend.

gespecialiseerde instanties die dergelijke gespecialiseerde ondersteuning verstrekken. Het slachtoffer heeft toegang tot die organisaties overeenkomstig zijn behoeften en zijn familieleden hebben toegang overeenkomstig hun behoeften en de mate waarin hen als gevolg van het tegen het slachtoffer gepleegde strafbare feit schade is berokkend. ***Algemene en gespecialiseerde hulpdiensten voor slachtoffers moeten op een gecoördineerde manier functioneren.***”;

Amendement 58

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 – a ter (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 8 – lid 3 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

a ter) het volgende lid wordt ingevoegd:

“3 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat de communicatie tussen slachtoffers en professionals die ondersteuning verlenen naar behoren wordt beschermd tegen ongeoorloofde openbaarmaking.”;

Amendement 59

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 – b – inleidende formule

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

b) ***het*** volgende ***lid*** wordt toegevoegd:

b) ***de*** volgende ***leden*** worden toegevoegd:

Amendement 60

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 – b

Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 8 – lid 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

6. De slachtofferhulpdiensten blijven operationeel in tijden van crisis, zoals gezondheidscrises, aanzienlijke **migratiesituaties** of andere noodsituaties.

Amendement

6. De slachtofferhulpdiensten blijven operationeel in tijden van crisis, zoals gezondheidscrises, aanzienlijke **situaties op humanitair gebied** of andere noodsituaties.

Amendement 61

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 – b
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 8 – lid 6 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

6 bis. Slachtofferhulpdiensten worden naar behoren gecoördineerd en geografisch gespreid en zijn laagdrempelig en bereikbaar, ook online of via andere passende middelen, zoals informatie- en communicatietechnologieën.

Amendement 62

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 – b
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 8 – lid 6 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

6 ter. De lidstaten zorgen ervoor dat zowel gouvernementele als niet-gouvernementele slachtofferhulpdiensten voldoende gespecialiseerd personeel en financiële middelen krijgen.

Amendement 63

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – -a (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 – lid 1 – punt a

Bestaande tekst

a) informatie, advies en ondersteuning die relevant is voor de rechten van het slachtoffer, onder meer inzake toegang tot nationale stelsels voor vergoeding van schade als gevolg van strafbare feiten, en over diens rol in de strafprocedure, onder meer ter voorbereiding op het bijwonen van de terechtzitting;

Amendement

-a) in lid 1 wordt punt a) vervangen door:

“a) informatie, advies en ondersteuning die relevant is voor de rechten van het slachtoffer, onder meer inzake toegang tot nationale stelsels voor vergoeding van schade als gevolg van strafbare feiten, **en juridisch advies, met inbegrip van de mogelijkheden inzake rechtsbijstand**, en over diens rol in de strafprocedure, onder meer ter voorbereiding op het bijwonen van de terechtzitting;”;

Amendement 64

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – lid 1 – punt 4 – a
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 – lid 1 – punt c

Door de Commissie voorgestelde tekst

c) emotionele en, **waar beschikbaar**, psychologische ondersteuning, wanneer zij zich ervan bewust worden dat een persoon de status van slachtoffer heeft. Indien de bijzondere behoefte aan psychologische ondersteuning is aangetoond door middel van een individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22, is psychologische ondersteuning beschikbaar zo lang het slachtoffer dergelijke ondersteuning nodig heeft.

Amendement

c) emotionele en psychologische ondersteuning **en, indien nodig een doorverwijzing naar deze diensten**, wanneer zij zich ervan bewust worden dat een persoon de status van slachtoffer heeft. Indien de bijzondere behoefte aan psychologische ondersteuning is aangetoond door middel van een individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 **bis**, is psychologische ondersteuning beschikbaar zo lang het slachtoffer dergelijke ondersteuning nodig heeft.”;

Amendement 65

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – a bis (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 – lid 2

Bestaande tekst

2. De lidstaten *sporen* de slachtofferhulporganisaties *aan om* bijzondere aandacht *te* schenken aan de specifieke behoeften van slachtoffers die aanzienlijke schade hebben geleden als gevolg van de ernst van het strafbare feit.

Amendement

a bis) lid 2 wordt vervangen door:

“2. De lidstaten *zorgen ervoor dat* de slachtofferhulporganisaties bijzondere aandacht schenken aan *de persoonlijke kenmerken van het slachtoffer, het soort en de aard van het strafbare feit*, de specifieke behoeften van slachtoffers, *met name de slachtoffers* die aanzienlijke schade hebben geleden als gevolg van de ernst van het strafbare feit, *of andere omstandigheden waarvoor een specifieke reactie nodig kan zijn.*”;

Amendement 66

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – b
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 – lid 3 – punt b

Door de Commissie voorgestelde tekst

b) gerichte en geïntegreerde ondersteuning, waaronder traumazorg en counseling, voor slachtoffers met specifieke behoeften, zoals slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, waaronder geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld als bedoeld in Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁶⁴ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld], slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme, slachtoffers van internationale kernmisdrijven.

Amendement

b) gerichte en geïntegreerde ondersteuning, waaronder traumazorg en counseling *alsook toegang tot alomvattende medische zorg, waaronder seksuele en reproductieve gezondheidszorg, met name toegang tot veilige en legale abortuszorg*, voor slachtoffers met specifieke behoeften, zoals slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, waaronder geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld als bedoeld in Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁶⁴ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld], slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers

met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme **en** slachtoffers van internationale kernmisdrijven.

⁶⁴ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

⁶⁴ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

Amendement 67

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – c – inleidende formule

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

c) **het** volgende *lid wordt* toegevoegd:

c) **de** volgende *leden worden* toegevoegd:

Amendement 68

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – c

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 9 – lid 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

4 bis. De lidstaten zorgen voor een onafhankelijke beoordeling van de kwaliteit van de in dit artikel bedoelde hulpdiensten en zorgen ervoor dat de diensten dienovereenkomstig worden aangepast. De beoordeling mag organisaties niet onnodig belasten en maakt gebruik van een duidelijke en transparante, op feiten gebaseerde methodologie die erop gericht is de kwaliteit van de hulpdiensten te bepalen.

Amendement 69

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 5
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 bis – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat er kindvriendelijke gerichte en geïntegreerde gespecialiseerde hulpdiensten voor kinderen beschikbaar zijn, die voorzien in de op de leeftijd afgestemde ondersteuning en bescherming die nodig is om volledig tegemoet te komen aan de vele behoeften van kindslachtoffers.

Amendement

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen, **met inbegrip van voldoende en doorlopende financiering**, om ervoor te zorgen dat er kindvriendelijke gerichte en geïntegreerde gespecialiseerde hulpdiensten voor kinderen beschikbaar zijn, die voorzien in de op de leeftijd afgestemde ondersteuning en bescherming die nodig is om volledig tegemoet te komen aan de vele behoeften van kindslachtoffers, **waaronder ook kinderen die getuige van een strafbaar feit zijn geweest**.

Amendement 70

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 5
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 bis – lid 2 – punt c

Door de Commissie voorgestelde tekst

c) emotionele en psychologische ondersteuning,

Amendement

c) emotionele, **psychosociale, educatieve** en psychologische ondersteuning,

Amendement 71

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 5
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 bis – lid 2 – punt c bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

c bis) administratieve en juridische bijstand en ondersteuning,

Amendement 72

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 5
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 9 bis – lid 3 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3 bis. De lidstaten zorgen voor een onafhankelijke beoordeling van de kwaliteit van de in lid 2 bedoelde hulpdiensten en zorgen ervoor dat de diensten dienovereenkomstig worden aangepast. Het beoordelingsproces mag organisaties niet onnodig belasten en moet gebruikmaken van een duidelijke en transparante, op feiten gebaseerde methodologie die erop gericht is de kwaliteit van de hulpdiensten te bepalen.

Amendement 73

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 6
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 10 bis – alinea 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ter terechtzitting bijstand te verlenen bij het verstrekken van informatie en emotionele steun aan slachtoffers.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ter terechtzitting **professionele** bijstand te verlenen bij het verstrekken van informatie **en praktische** en emotionele steun aan slachtoffers **tijdens de gehele strafprocedure**.

Amendement 74

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 6
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 10 ter – lid 1 – punt a

Door de Commissie voorgestelde tekst

a) artikel 7, lid 1, met betrekking tot beslissingen over vertolking tijdens **rechtszittingen**;

Amendement

a) artikel 7, lid 1, met betrekking tot beslissingen over vertolking tijdens **gerechtelijke procedures**;

Amendement 75

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 10 ter – lid 1 – punt a bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

a bis) artikel 18 met betrekking tot de maatregelen ter bescherming van de waardigheid van slachtoffers tijdens ondervragingen en getuigenverklaringen;

Amendement 76

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 10 ter – lid 1 – punt a ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

a ter) artikel 19, lid 1;

Amendement 77

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 10 bis – lid 1 – punt b bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

b bis) artikel 24, lid 1, eerste alinea, punt b).

Amendement 78

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6 bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 13

Bestaande tekst

Artikel 13

Recht op rechtsbijstand

De lidstaten zorgen ervoor dat, *als het slachtoffer de status heeft van partij in de strafprocedure, hij toegang heeft* tot rechtsbijstand. De *voorwaarden of* procedureregels inzake de toegang van slachtoffers tot rechtsbijstand worden door het nationale recht bepaald.

Amendement

6 bis. artikel 13 wordt vervangen door:

“Artikel 13

Recht op rechtsbijstand

1. De lidstaten zorgen ervoor dat *slachtoffers* toegang *hebben* tot rechtsbijstand. De procedureregels inzake de toegang van slachtoffers tot rechtsbijstand worden door het nationale recht bepaald. *De lidstaten zorgen ervoor dat gratis rechtsbijstand wordt verleend aan slachtoffers die niet over voldoende middelen beschikken om vóór, tijdens en na de strafprocedure rechtsbijstand te betalen. Wanneer een lidstaat een inkomenstoets uitvoert om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor gratis rechtsbijstand, wordt daarbij rekening gehouden met alle relevante en objectieve factoren, zoals het inkomen, het vermogen en de gezinssituatie van de betrokkene, de kosten van de bijstand van een advocaat en de levensstandaard in die lidstaat, alsmede de relatie tot en de afhankelijkheid van de dader.*

2. *De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers met specifieke beschermingsbehoeften die zijn vastgesteld in de in artikel 22 bedoelde individuele beoordeling, toegang hebben tot gratis rechtsbijstand. De lidstaten zorgen er in ieder geval voor dat slachtoffers van gendergerelateerd geweld, terrorisme en mensenhandel, en minderjarigen en slachtoffers van misbruik en mishandeling met een handicap toegang hebben tot gratis rechtsbijstand, ongeacht hun financiële*

situatie.”;

Amendement 79

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – lid 1 – punt 7 – a
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 16 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De lidstaten waarborgen het slachtoffer het recht om in de loop van de strafprocedure binnen een redelijke termijn een beslissing inzake schadevergoeding door de dader te verkrijgen.

Amendement

1. De lidstaten waarborgen het slachtoffer het recht om ***schadeloos te worden gesteld en*** in de loop van de strafprocedure binnen een redelijke termijn een beslissing inzake schadevergoeding door de dader te verkrijgen.

Amendement 80

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 8 – -a (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 17 – lid 1 – inleidende formule

Bestaande tekst

1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten passende maatregelen ***kunnen*** nemen om de problemen in verband met het feit dat het slachtoffer in een andere lidstaat woont dan die waar het strafbare feit werd gepleegd, zo beperkt mogelijk te houden, in het bijzonder wat het verloop van de procedure betreft. Daartoe moeten de autoriteiten van de lidstaat waar het strafbare feit werd gepleegd:

Amendement

-a) in lid 1 wordt de inleidende formule vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers de rechten kunnen uitoefenen die overeenkomstig deze richtlijn worden toegekend, ongeacht hun lidstaat van verblijf. De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten passende maatregelen nemen om de problemen in verband met het feit dat het slachtoffer in een andere lidstaat woont dan die waar het strafbare feit werd gepleegd, zo beperkt mogelijk te houden, in het bijzonder wat het verloop van de procedure betreft. Daartoe moeten de autoriteiten van de lidstaat waar het strafbare feit werd gepleegd.”;

Amendement 81

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 8 – -a bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 17 – lid 1 – punt a

Bestaande tekst

a) een verklaring kunnen afnemen van het slachtoffer onmiddellijk nadat de aangifte van het strafbare feit bij de bevoegde autoriteit is ingediend;

Amendement

-a bis) in lid 1 wordt punt a) vervangen door:

(Niet van toepassing op de Nederlandse versie)

Amendement 82

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – lid 1 – punt 8 – a

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 17 – lid 1 – punt b

Door de Commissie voorgestelde tekst

b) zoveel mogelijk gebruikmaken van **de bepalingen inzake videoconferentie en telefoonconferentie** om de deelname aan strafprocedures door slachtoffers die in het buitenland wonen te vergemakkelijken.

Amendement

b) zoveel mogelijk gebruikmaken van videoconferentie en **andere technologieën voor communicatie op afstand waarmee beelden kunnen worden doorgestuurd**, om de deelname aan strafprocedures door slachtoffers die in het buitenland wonen te vergemakkelijken.

Amendement 83

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 8 bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 19 – lid 1

Bestaande tekst

Amendement

8 bis. artikel 19, lid 1, wordt vervangen

1. De lidstaten scheppen de voorwaarden waaronder contact tussen het slachtoffer en, zo nodig, zijn familieleden, en de dader kan worden vermeden in gebouwen waar de strafprocedure wordt gevoerd, tenzij de strafprocedure dit contact vereist.

door:

“1. De lidstaten scheppen de voorwaarden waaronder contact tussen het slachtoffer en, zo nodig, zijn familieleden, en de dader kan worden vermeden, **of indien het slachtoffer een behoefte hieraan kenbaar maakt**, in gebouwen waar de strafprocedure wordt gevoerd, tenzij de strafprocedure dit contact vereist. **Dit kan betekenen dat er mobiele schermen beschikbaar moeten zijn in de rechtszalen.**”;

Amendement 84

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 8 ter (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 19 – lid 2

Bestaande tekst

2. De lidstaten zorgen ervoor dat nieuwe gerechtsgebouwen afzonderlijke wachtruimten voor slachtoffers hebben.

Amendement

8 ter. in artikel 19 wordt lid 2 vervangen door:

“2. De lidstaten zorgen ervoor dat nieuwe gerechtsgebouwen afzonderlijke wachtruimten voor slachtoffers hebben **en stellen procedures in voor het creëren van aparte wachtruimten in bestaande rechtszalen.**”;

Amendement 85

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 8 quater (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 19 – lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

8 quater. aan artikel 19 wordt het volgende lid toegevoegd:

“2 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers naar behoren worden geïnformeerd over de beschikbaarheid

van voorzieningen die het vermijden van contact met de dader mogelijk maken.”;

Amendement 86

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 8 quinquies (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 19 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

8 quinquies. *het volgende artikel wordt ingevoegd:*

“Artikel 19 bis

Recht op de bescherming van de waardigheid van slachtoffers

Om de waardigheid van slachtoffers en hun familieleden te beschermen, zoals is verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, nemen de lidstaten passende maatregelen om hen te beschermen tegen secundaire en herhaalde victimisatie, onder meer door te voorkomen dat een bepaald strafbaar feit wordt verheerlijkt of dat hulde wordt gebracht aan veroordeelde daders, wanneer dit zou leiden tot het afnemen van de waardigheid van de slachtoffers.”;

Amendement 87

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 9

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 21 – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3. De lidstaten zorgen ervoor dat persoonsgegevens van een slachtoffer aan de hand waarvan de dader de woonplaats van het slachtoffer kan achterhalen of anderszins op enigerlei wijze contact met

3. De lidstaten zorgen ervoor dat persoonsgegevens van een slachtoffer **of zijn familieleden** aan de hand waarvan de dader de woonplaats van het slachtoffer kan achterhalen of anderszins op enigerlei

het slachtoffer kan opnemen, niet direct of indirect aan de dader worden verstrekt.

wijze contact met het slachtoffer kan opnemen, niet direct of indirect aan de dader worden verstrekt. *Andere persoonsgegevens van het slachtoffer of van zijn familieleden worden niet aan de dader verstrekt, tenzij dit essentieel is voor de doeltreffendheid van de strafprocedure. De lidstaten zorgen er ook voor dat de bevoegde autoriteiten, voor zover dat nodig is om de privacy van het slachtoffer te beschermen, kunnen beslissen om de persoonsgegevens van het slachtoffer die in vonnissen of beslissingen zijn opgenomen, niet openbaar te maken.*

Amendement 88

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – a

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – titel

Door de Commissie voorgestelde tekst

Individuele beoordeling van slachtoffers om specifieke *ondersteunings- en* beschermingsbehoeften te bepalen

Amendement

Individuele beoordeling van slachtoffers om specifieke beschermingsbehoeften te bepalen

Amendement 89

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – b

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer aan een tijdige en individuele beoordeling wordt onderworpen om specifieke *ondersteunings- en* beschermingsbehoeften te onderkennen en om te bepalen of en in welke mate het slachtoffer van bijzondere maatregelen in de zin van *artikel 9, lid 1, punt c), en* de artikelen 23 en 24 gebruik moet kunnen

Amendement

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer aan een tijdige en individuele beoordeling wordt onderworpen om specifieke beschermingsbehoeften te onderkennen en om te bepalen of en in welke mate het slachtoffer van bijzondere maatregelen in de zin van de artikelen **18**, 23 en 24 gebruik moet kunnen maken, gelet op zijn bijzondere kwetsbaarheid

maken, gelet op zijn bijzondere kwetsbaarheid voor secundaire en herhaalde victimisatie, voor intimidatie en voor vergelding.

voor secundaire en herhaalde victimisatie, voor intimidatie en voor vergelding.

Amendement 90

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – c

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 1 bis

Door de Commissie voorgestelde tekst

1 bis. De individuele beoordeling wordt gestart bij het eerste contact van het slachtoffer met de bevoegde autoriteiten en duurt zo lang als nodig is, afhankelijk van de specifieke behoeften van elk slachtoffer. Wanneer het resultaat van de eerste fase van de individuele beoordeling door de eerstelijnsinstanties uitwijst dat de beoordeling moet worden voortgezet, wordt die beoordeling uitgevoerd in samenwerking met de instellingen en organen, afhankelijk van de fase van de procedure en de individuele behoeften van de slachtoffers, overeenkomstig de protocollen bedoeld in artikel 26 bis.

Amendement

1 bis. De individuele beoordeling wordt gestart bij het eerste contact van het slachtoffer met de bevoegde autoriteiten en duurt zo lang als nodig is, afhankelijk van de specifieke behoeften van elk slachtoffer. Wanneer het resultaat van de eerste fase van de individuele beoordeling door de eerstelijnsinstanties uitwijst dat de beoordeling moet worden voortgezet, wordt die beoordeling uitgevoerd in samenwerking met de instellingen en organen, ***waaronder ook algemene of gespecialiseerde diensten voor slachtofferhulp***, afhankelijk van de fase van de procedure en de individuele behoeften van de slachtoffers, overeenkomstig de protocollen bedoeld in artikel 26 bis. ***De beoordeling wordt verricht door gespecialiseerde opgeleide professionals in het belang van het slachtoffer, met bijzondere aandacht voor de preventie van secundaire of herhaalde victimisatie.***

Amendement 91

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – c

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 1 bis bis (nieuw)

1 bis bis. *De lidstaten zorgen ervoor dat de procedure voor de individuele beoordeling van de behoeften wordt gecoördineerd tussen justitiële en rechtshandhavingsautoriteiten die werken met slachtoffers en die verantwoordelijk zijn voor de goedkeuring van beschermingsmaatregelen. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om gedurende de procedure voor de individuele beoordeling van de behoeften te zorgen voor samenwerking en coördinatie met andere betrokken diensten die ondersteuning verstrekken voor slachtoffers, met inbegrip van publieke of niet-gouvernementele organisaties.*

Amendement 92

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – d

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 2 – punt a

Door de Commissie voorgestelde tekst

a) de persoonlijke kenmerken van het slachtoffer, waaronder relevante ervaringen met discriminatie, ook wanneer deze gebaseerd zijn op **een combinatie van verschillende** gronden, zoals geslacht, gender, leeftijd, handicap, religie of overtuiging, taal, ras, sociale of etnische afkomst, seksuele gerichtheid;

Amendement

a) de persoonlijke kenmerken van het slachtoffer, waaronder relevante ervaringen met discriminatie, ook wanneer deze gebaseerd zijn op **intersectionele** gronden, zoals geslacht, gender, leeftijd, handicap, **verblijfsstatus**, religie of overtuiging, taal, ras, sociale of etnische afkomst, **genderidentiteit en** seksuele gerichtheid;

Amendement 93

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – d

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 3 – alinea 1 – punt a

Door de Commissie voorgestelde tekst

a) slachtoffers die aanzienlijke schade hebben geleden als gevolg van de ernst van het strafbare feit;

Amendement

a) slachtoffers die aanzienlijke schade hebben geleden **of getraumatiseerd zijn** als gevolg van de ernst **of herhaling** van het strafbare feit;

Amendement 94

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – d

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 3 – alinea 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

In dit verband worden slachtoffers van terrorisme, georganiseerde criminaliteit, mensenhandel, gendergerelateerd geweld, waaronder geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, seksueel geweld, uitbuiting of haatmisdrijven, slachtoffers van internationale kernmisdrijven, en slachtoffers met een handicap naar behoren in overweging genomen. Bijzondere aandacht gaat uit naar slachtoffers die onder meer dan één van deze categorieën vallen.

Amendement

In dit verband worden slachtoffers van terrorisme, georganiseerde criminaliteit, mensenhandel, gendergerelateerd geweld, waaronder geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, seksueel geweld, met **inbegrip van kindermisbruik**, uitbuiting of haatmisdrijven, **slachtoffers die irreguliere migranten zijn en slachtoffers met een afhankelijke verblijfsstatus of -vergunning**, slachtoffers van internationale kernmisdrijven, en slachtoffers met een handicap naar behoren in overweging genomen. **Er wordt rekening gehouden met onlinevormen van deze soorten strafbare feiten en** bijzondere aandacht gaat uit naar slachtoffers die onder meer dan één van deze categorieën vallen.

Amendement 95

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – e

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 3 bis

Door de Commissie voorgestelde tekst

3 bis. In het kader van de individuele beoordeling gaat bijzondere aandacht uit

Amendement

3 bis. In het kader van de individuele beoordeling gaat bijzondere aandacht uit

naar het risico dat van de dader uitgaat, waaronder het risico van gewelddadig gedrag en lichamelijk letsel, het gebruik van wapens, betrokkenheid bij een criminele organisatie drugs- of alcoholmisbruik, kindermisbruik, geestelijke gezondheidsproblemen, stalking, het uiten van bedreigingen of haatzaaiende uitlatingen.

naar het risico dat van de dader uitgaat, waaronder het risico van gewelddadig gedrag en lichamelijk letsel, **de toegang tot en** het gebruik van wapens, **banden met of** betrokkenheid bij een criminele organisatie, drugs- of alcoholmisbruik, kindermisbruik, geestelijke gezondheidsproblemen, **het risico van stalking en** stalking, het uiten van bedreigingen of haatzaaiende uitlatingen.

Amendement 96

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – f

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 22 – lid 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

4. Voor de toepassing van deze richtlijn worden kindslachtoffers beschouwd als slachtoffers met specifieke **ondersteunings- en** beschermingsbehoeften, gelet op hun kwetsbaarheid voor secundaire en herhaalde victimisatie, voor intimidatie en voor vergelding. Om te bepalen of en in welke mate zij gebruik zouden kunnen maken van bijzondere maatregelen in de zin van de artikelen 23 en 24, worden kindslachtoffers onderworpen aan een individuele beoordeling in de zin van lid 1 van dit artikel. De individuele beoordeling van kindslachtoffers wordt georganiseerd in het kader van gerichte en geïntegreerde hulpdiensten als bedoeld in artikel 9 bis.

Amendement

4. Voor de toepassing van deze richtlijn worden kindslachtoffers beschouwd als slachtoffers met specifieke beschermingsbehoeften, gelet op hun kwetsbaarheid voor secundaire en herhaalde victimisatie, voor intimidatie en voor vergelding. Om te bepalen of en in welke mate zij gebruik zouden kunnen maken van bijzondere maatregelen in de zin van de artikelen 18, 23 en 24, worden kindslachtoffers onderworpen aan een individuele beoordeling in de zin van lid 1 van dit artikel. De individuele beoordeling van kindslachtoffers wordt georganiseerd in het kader van gerichte en geïntegreerde hulpdiensten als bedoeld in artikel 9 bis, **en is afgestemd op de specifieke behoeften van kinderen zonder ouderlijke zorg. Indien nodig wordt bij de individuele beoordeling rekening gehouden met andere familieleden van het slachtoffer dan kinderen.**

Amendement 97

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 – h
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 22 – lid 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

7. De bevoegde autoriteiten actualiseren de individuele beoordeling regelmatig om ervoor te zorgen dat de **ondersteunings- en** beschermingsmaatregelen betrekking hebben op de actuele situatie van het slachtoffer. Indien de elementen die ten grondslag liggen aan de individuele beoordeling aanzienlijk zijn gewijzigd, zorgen de lidstaten ervoor dat de beoordeling tijdens de gehele strafprocedure wordt geactualiseerd.

Amendement 98

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 bis (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 22 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

7. De bevoegde autoriteiten actualiseren de individuele beoordeling regelmatig **en nemen indien nodig nieuwe maatregelen of werken bestaande maatregelen bij** om ervoor te zorgen dat de beschermingsmaatregelen betrekking hebben op de actuele situatie van het slachtoffer. Indien de elementen die ten grondslag liggen aan de individuele beoordeling aanzienlijk zijn gewijzigd, **zoals in het geval van invrijheidsstelling van de dader**, zorgen de lidstaten ervoor dat de beoordeling tijdens de gehele strafprocedure wordt geactualiseerd.

10 bis. het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 22 bis

Individuele beoordeling van slachtoffers om specifieke ondersteuningsbehoeften te bepalen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het slachtoffer aan een tijds en individuele beoordeling wordt onderworpen om specifieke ondersteuningsbehoeften tijdens de gehele procedure te onderkennen, rekening houdend met de in artikel 22 bedoelde individuele beoordeling, en om te bepalen of en in welke mate het slachtoffer van bijzondere

maatregelen in de zin van artikel 9, lid 1, punt c), gebruik moet kunnen maken, gelet op zijn bijzondere kwetsbaarheid voor secundaire en herhaalde victimisatie, intimidatie en vergelding.

2. De in lid 1 bedoelde individuele beoordeling wordt uitgevoerd in samenwerking met alle relevante bevoegde autoriteiten, afhankelijk van de fase van de procedure, en de relevante ondersteunende diensten;

3. Als bij de in lid 1 bedoelde individuele beoordeling specifieke ondersteuningsbehoeften zijn vastgesteld of als het slachtoffer om ondersteuning verzoekt, zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde autoriteiten tijdig en gecoördineerd aan deze behoeften beantwoorden. Dit omvat doorverwijzing naar algemene of gespecialiseerde diensten voor slachtofferhulp voor een grondige beoordeling van de ondersteuningsbehoeften, overeenkomstig de protocollen die krachtens artikel 26 bis zijn opgesteld.

4. De bevoegde autoriteiten actualiseren de in lid 1 bedoelde individuele beoordeling regelmatig om ervoor te zorgen dat de ondersteuningsmaatregelen overeenkomen met de veranderende situatie van het slachtoffer. Indien de elementen die ten grondslag liggen aan de individuele beoordeling aanzienlijk zijn gewijzigd, zorgen de lidstaten ervoor dat de beoordeling tijdens de gehele procedure wordt geactualiseerd.

5. De leden 2 tot en met 5 van artikel 22 zijn van overeenkomstige toepassing op de in lid 1 van dit artikel bedoelde individuele beoordeling.”;

Amendement 99

**Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 10 ter (nieuw)**

Bestaande tekst

1. Onverminderd de rechten van de verdediging en in overeenstemming met de regels inzake de beoordelingsvrijheid van de rechter, zorgen de lidstaten ervoor dat het als gevolg van een individuele beoordeling in de zin van artikel 22, lid 1, geïdentificeerde slachtoffer met bijzondere beschermingsbehoeften dat in aanmerking komt voor bijzondere maatregelen, gebruik kan maken van de maatregelen in de zin van de leden 2 en 3 van dit artikel. Een op grond van de individuele beoordeling voorziene bijzondere maatregel **wordt** niet ter beschikking gesteld indien deze wegens operationele of praktische beperkingen niet realiseerbaar is, of wanneer het noodzakelijk is het slachtoffer dringend te ondervragen en het slachtoffer zelf of een derde schade kan leiden of afbreuk kan worden gedaan aan de rechtsgang, indien dat niet gebeurt.

Amendement 100

**Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 11**

Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 23 – lid 2 – punt d

Door de Commissie voorgestelde tekst

d) alle ondervragingen van een slachtoffer van seksueel geweld, gendergerelateerd geweld, met inbegrip van slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld als bedoeld in Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁶⁵ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld], tenzij deze

Amendement

10 ter. artikel 23, lid 1, wordt vervangen door:

“1. Onverminderd de rechten van de verdediging en in overeenstemming met de regels inzake de beoordelingsvrijheid van de rechter, zorgen de lidstaten ervoor dat het als gevolg van een individuele beoordeling in de zin van artikel 22, lid 1, geïdentificeerde slachtoffer met bijzondere beschermingsbehoeften dat in aanmerking komt voor bijzondere maatregelen, gebruik kan maken van de maatregelen in de zin van de leden 2 en 3 van dit artikel. **In uitzonderlijke omstandigheden wordt** een op grond van de individuele beoordeling voorziene bijzondere maatregel **mogelijk** niet ter beschikking gesteld indien deze wegens operationele of praktische beperkingen niet realiseerbaar is, of wanneer het noodzakelijk is het slachtoffer dringend te ondervragen en het slachtoffer zelf of een derde schade kan leiden of afbreuk kan worden gedaan aan de rechtsgang, indien dat niet gebeurt.”;

Amendement

d) alle ondervragingen van een slachtoffer van seksueel geweld, gendergerelateerd geweld, met inbegrip van slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld als bedoeld in Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁶⁵ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld], tenzij deze

door een aanklager of een rechter wordt ondervraagd, gedaan door een persoon van hetzelfde *geslacht* als het slachtoffer, indien het slachtoffer dat wenst, mits dit geen afbreuk doet aan het verloop van de strafprocedure.

⁶⁵ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

door een aanklager of een rechter wordt ondervraagd, gedaan door een persoon van hetzelfde *gender* als het slachtoffer, indien het slachtoffer dat wenst, mits dit geen afbreuk doet aan het verloop van de strafprocedure.

⁶⁵ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

Amendement 101

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 11 bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 23 – lid 3 – punt c

Bestaande tekst

c) dat over zijn privéleven geen nodeloze vragen worden gesteld, die geen verband houden met het strafbare feit, en

Amendement

11 bis. in artikel 23, lid 3, wordt punt c) vervangen door:

“c) dat over zijn privéleven geen nodeloze vragen worden gesteld, ***onder meer met betrekking tot zijn seksuele gerichtheid, genderidentiteit of seksueel gedrag in het verleden***, die geen verband houden met het strafbare feit, en”;

Amendement 102

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 12 – inleidende formule

Door de Commissie voorgestelde tekst

(12) aan artikel 23 ***wordt het*** volgende ***lid*** toegevoegd:

Amendement

(12) aan artikel 23 ***worden de*** volgende ***leden*** toegevoegd:

Amendement 103

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 12

Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 23 – lid 4 – punt b bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

b bis) toegang tot toevluchtsoorden en andere passende tussentijdse opvang, gratis of betaald uit een speciale financiële toelage voor slachtoffers.

Amendement 104

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 12
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 23 – lid 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

4 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten slachtoffers in kennis stellen van de mogelijkheid om gebieds- of contactverboden en beschermingsbevelen aan te vragen, alsook van de mogelijkheid om te verzoeken om grensoverschrijdende erkenning van beschermingsbevelen overeenkomstig Richtlijn 2011/99/EU of Verordening (EU) nr. 606/2013.

Amendement 105

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 12 bis (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 24 – lid 1 – alinea 1 – punt c bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

12 bis. aan artikel 24, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

“c bis) het recht van het kind om te worden gehoord en het belang van het kind worden gewaarborgd in de loop van het strafrechtelijk onderzoek en de strafprocedure, overeenkomstig

artikel 10”;

Amendement 106

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

13 bis. artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

Amendement 107

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – a (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 1

Bestaande tekst

Amendement

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de functionarissen van wie het waarschijnlijk is dat zij met het slachtoffer in contact komen, zoals politiefunctionarissen en gerechtelijk personeel, zowel algemene als gespecialiseerde opleidingen krijgen op een niveau dat aangepast is aan hun contact met het slachtoffer, teneinde hen bewuster te maken van de behoeften van het slachtoffer, en hen in staat te stellen op een onpartijdige, respectvolle en professionele manier met **het slachtoffer** om te gaan.

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat de functionarissen **van overheidsdiensten, -organen en -instellingen** van wie het waarschijnlijk is dat zij met het slachtoffer in contact komen, zoals politiefunctionarissen en gerechtelijk personeel, zowel algemene als gespecialiseerde opleidingen krijgen op een niveau dat aangepast is aan hun contact met het slachtoffer, teneinde hen bewuster te maken van de behoeften van het slachtoffer, **om secundaire victimisatie te voorkomen** en hen in staat te stellen **slachtoffers te herkennen** en op een onpartijdige, respectvolle, **niet-discriminerende** en professionele manier met **hen te communiceren en met hen** om te gaan, **en in voorkomend geval ook met aandacht voor trauma’s, gender en kinderen.**”;

Amendement 108

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – b (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

b) *het volgende lid wordt ingevoegd:*

“1 bis. Om een alomvattende ondersteuning en bescherming van slachtoffers te waarborgen, ontwikkelen de lidstaten praktische richtsnoeren die moeten helpen de verplichtingen op het gebied van de beoordeling van de beschermings- en ondersteuningsbehoeften van slachtoffers om te zetten in praktische stappen voor bevoegde autoriteiten, zoals rechtshandhavingsautoriteiten.”;

Amendement 109

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – c (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 2

Bestaande tekst

Amendement

2. Onverminderd de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de verschillen in rechterlijke organisatie binnen de Unie, **verzoeken** de lidstaten **degenen die verantwoordelijk zijn voor de opleiding van** rechters en openbare aanklagers in strafprocedures **om algemene en gespecialiseerde opleidingen aan te bieden** om die rechters en openbare aanklagers bewuster te maken van de behoeften van het slachtoffer.

c) *lid 2 wordt vervangen door:*

“2. Onverminderd de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de verschillen in rechterlijke organisatie binnen de Unie, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat algemene en gespecialiseerde opleidingen worden aangeboden aan rechters en openbare aanklagers in strafprocedures **en strafrechtelijke onderzoeken met betrekking tot de doelstellingen van deze richtlijn en passend bij de functies van de betrokken personeelsleden en autoriteiten, om hen** bewuster te maken van de behoeften van het slachtoffer **en om slachtoffers op een trauma- en gendergevoelige en kindvriendelijke manier te behandelen, en zo secundaire victimisatie te vermijden.”;**

Amendement 110

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – d (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 3

Bestaande tekst

3. Met gepast respect voor de onafhankelijkheid van de advocatuur, **bevelen** de lidstaten **aan** dat degenen die verantwoordelijk zijn voor de advocatenopleiding, zowel algemene als gespecialiseerde opleidingen beschikbaar stellen om advocaten bewuster te maken van de behoeften van slachtoffers.

Amendement

d) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Met gepast respect voor de onafhankelijkheid van de advocatuur, **zorgen** de lidstaten **ervoor** dat degenen die verantwoordelijk zijn voor de opleiding van advocatenopleiding zowel algemene als gespecialiseerde opleidingen beschikbaar stellen om advocaten bewuster te maken van de behoeften van slachtoffers **en om slachtoffers op een trauma- en gendergevoelige en kindvriendelijke manier te behandelen, en zo secundaire victimisatie te vermijden.**”;

Amendement 111

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – e (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 4

Bestaande tekst

4. Via hun overheidsdiensten of door subsidiëring van slachtofferhulporganisaties stimuleren de lidstaten initiatieven die ervoor zorgen dat degenen die slachtofferhulp- en herstelrechtvoorzieningen aanbieden, een passende opleiding krijgen op een niveau dat aangepast is aan hun contact met het slachtoffer, en professionele normen in acht nemen waardoor gegarandeerd wordt dat zij hun werkzaamheden op een onpartijdige, respectvolle en professionele manier verrichten.

Amendement

e) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Via hun overheidsdiensten of door subsidiëring van slachtofferhulporganisaties stimuleren de lidstaten initiatieven die ervoor zorgen dat degenen die slachtofferhulp- en herstelrechtvoorzieningen aanbieden, een passende opleiding krijgen op een niveau dat aangepast is aan hun contact met het slachtoffer, en professionele normen in acht nemen waardoor gegarandeerd wordt dat zij hun werkzaamheden op een onpartijdige, respectvolle, **niet-discriminerende, kindgevoelige** en

professionele manier verrichten.”;

Amendement 112

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – f (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 5

Bestaande tekst

5. Overeenkomstig de betrokken taken en volgens de aard en de mate van het contact tussen de praktijkbeoefenaar en het slachtoffer, *is* de opleiding erop gericht de praktijkbeoefenaar in staat te stellen slachtoffers te erkennen en hen op een respectvolle, professionele en niet-discriminerende manier te bejegenen.

Amendement

f) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Overeenkomstig de betrokken taken en volgens de aard en de mate van het contact tussen de praktijkbeoefenaar en het slachtoffer, *valt* de opleiding ***uiteen in een algemeen en een gespecialiseerd deel en is die*** erop gericht de praktijkbeoefenaar in staat te stellen slachtoffers te erkennen, ***de behoeften van slachtoffers en nationale wetgeving en procedures in verband met de rechten van slachtoffers te begrijpen om secundaire victimisatie te voorkomen,*** en hen op een respectvolle, professionele en niet-discriminerende manier te bejegenen.”;

Amendement 113

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – g (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 5 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

g) de volgende leden worden toegevoegd:

“5 bis. De in de leden 1, 2 en 3 bedoelde opleiding omvat specifieke richtsnoeren over gecoördineerde samenwerking tussen verschillende instanties, overeenkomstig artikel 26 bis, zodat doorverwijzingen op een alomvattende, efficiënte en gepaste manier kunnen worden behandeld door de verschillende bevoegde autoriteiten.

Amendement 114

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – g (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 5 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

5 ter. De lidstaten moedigen de ontwikkeling aan van interdisciplinaire opleidingen voor het personeel van de verschillende autoriteiten die waarschijnlijk in contact zullen komen met slachtoffers, indien relevant met samenwerking van niet-gouvernementele organisaties, teneinde de samenwerking en coördinatie tussen autoriteiten te bevorderen.

Amendement 115

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – g (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 5 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

5 quater. De lidstaten bevorderen de opleiding van het personeel van de bevoegde autoriteiten dat in contact staat met slachtoffers, zodat zij kunnen inspelen op de specifieke behoeften van slachtoffers van cybercriminaliteit, met inbegrip van onlinevormen van geweld tegen vrouwen of seksueel misbruik van kinderen.

Amendement 116

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 bis – g (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 25 – lid 5 quinquies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

5 quinquies. De in de leden 1 tot en met

5 en 8 bedoelde opleidingsactiviteiten vinden regelmatig plaats. De lidstaten nemen maatregelen om instanties en organisaties die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van dergelijke opleidingsactiviteiten, te ondersteunen bij het ontwikkelen, verzorgen en waarborgen van de ontvangst, de kwaliteit en de beschikbaarheid van dergelijke opleidingsactiviteiten op het gehele grondgebied van de lidstaten.”;

Amendement 117
Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 13 ter (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 25 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

13 ter. het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 25 bis

Bewustmaking van en communicatie over de rechten van slachtoffers

1. De lidstaten zorgen ervoor dat er op nationaal niveau regelmatig bewustmakingscampagnes worden uitgevoerd om slachtoffers bewust te maken van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Deze campagnes worden gevoerd via verschillende kanalen en moeten ervoor zorgen dat slachtoffers op het hele grondgebied van de lidstaten op consistente wijze worden geïnformeerd.

2. De lidstaten zetten een speciale website op om het publiek te informeren over de aangifte van strafbare feiten, de rechten van slachtoffers, de beschikbare algemene en gespecialiseerde hulpdiensten voor slachtoffers, de werking van het rechtsstelsel en relevante procedures en aanvraagprocedures. De website wordt opgesteld in duidelijke taal en is gemakkelijk toegankelijk, ook voor personen met een handicap. De lidstaten

zorgen ervoor dat de inhoud van de aan slachtoffers verstrekte informatie in samenwerking met maatschappelijke organisaties wordt ontwikkeld en dat de inhoud consistent is en regelmatig wordt bijgewerkt om de nauwkeurigheid te waarborgen.

3. De lidstaten zorgen voor betere maatregelen om tegemoet te komen aan de behoeften van slachtoffers die grotere belemmeringen ondervinden op het vlak van communicatie, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, slachtoffers die ingezetenen zijn van een andere lidstaat dan die waar het strafbare feit is gepleegd, slachtoffers met een handicap en minderjarige slachtoffers.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat er maatregelen worden genomen om de slachtoffers beter bewust te maken van de plaats waar zij hulp kunnen krijgen en hun rechten kunnen uitoefenen, onder meer door bewegwijzeringsmechanismen die een gemakkelijke en snelle identificatie bevorderen van plaatsen waar slachtoffers hulp kunnen krijgen of openbare registers van erkende hulporganisaties.”;

Amendement 118

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 14
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 26 bis – titel

Door de Commissie voorgestelde tekst

Protocollen *via* nationale coördinatie en samenwerking

Amendement

Protocollen *voor* nationale coördinatie en samenwerking

Amendement 119

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De lidstaten stellen specifieke protocollen op en voeren deze uit ten aanzien van de organisatie van diensten en acties uit hoofde van deze richtlijn door de bevoegde autoriteiten en andere personen die in contact komen met slachtoffers. De protocollen worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten. De specifieke protocollen hebben ten minste tot doel ervoor te zorgen dat:

Amendement

1. De lidstaten stellen specifieke protocollen op en voeren deze uit ten aanzien van de **efficiënte en consistente** organisatie van diensten en acties uit hoofde van deze richtlijn door de bevoegde autoriteiten, **slachtofferhulpdiensten, -organisaties en -instellingen die zich bezighouden met slachtoffers van strafbare feiten**, en andere personen die in contact komen met slachtoffers. De protocollen worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten, **en in overleg met maatschappelijke organisaties en relevante beroepsorganisaties**. De specifieke protocollen hebben ten minste tot doel ervoor te zorgen dat:

Amendement 120

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 14
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 26 bis – lid 1 – punt b

Door de Commissie voorgestelde tekst

b) slachtoffers die in een detentiecentrum verblijven, zoals gevangenis, detentiecentra en cellencomplexen voor verdachten en beklaagden, gespecialiseerde detentiecentra voor personen die verzoeken om internationale bescherming **en voor terugkeerders, en opvangcentra voor personen die om internationale bescherming hebben verzocht of deze bescherming reeds genieten:**

Amendement

b) slachtoffers die in een detentiecentrum verblijven, zoals gevangenis, detentiecentra en cellencomplexen voor verdachten en beklaagden, gespecialiseerde detentiecentra voor **irreguliere migranten of** personen die verzoeken om internationale bescherming.

Amendement 121

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 14

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 26 bis – lid 1 – punt b bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

b bis) slachtoffers in opvangstructuren die zij niet vrij kunnen verlaten, zoals opvang- of verblijfscentra waar irreguliere illegale migranten of aanvragers om en begunstigden van internationale bescherming verblijven, alsook gespecialiseerde accommodatie voor personen met een handicap, kinderen en ouderen, met inbegrip van instellingen voor geestelijke gezondheidszorg en sociale zorginstellingen, weeshuizen en bejaardentehuizen, en iedere andere vorm van openbare of particuliere bewaarinstellingen onder toezicht van gerechtelijke, bestuurlijke of andere openbare autoriteiten, of particuliere instellingen die het slachtoffer niet vrij kan verlaten;

Amendement 122

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 14

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 26 bis – lid 1 – punt c

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

c) bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming, als bedoeld in artikel 22, en de verlening van hulpdiensten voor slachtoffers met specifieke behoeften, rekening wordt gehouden met de individuele behoeften van de slachtoffers in verschillende stadia van de strafprocedure.

c) bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming, als bedoeld in artikel 22, en de verlening van hulpdiensten voor slachtoffers met specifieke behoeften, rekening wordt gehouden met de individuele behoeften van de slachtoffers in verschillende stadia van de strafprocedure, ***onder meer door middel van efficiënte coördinatie en***

samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten en algemene en gespecialiseerde hulpdiensten voor slachtoffers tijdens dit proces, onder meer via duidelijke protocollen voor doorverwijzing;

Amendement 123

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 14

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 26 bis – lid 1 – punt c bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

c bis) bevoegde autoriteiten die in contact kunnen komen met slachtoffers op een gerichte en regelmatige manier worden opgeleid om te waarborgen dat slachtoffers worden herkend en gepaste ondersteuning en bescherming krijgen overeenkomstig artikel 25.

Amendement 124

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 14

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 26 bis – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3. De lidstaten nemen de nodige wettelijke maatregelen om het mogelijk te maken voor de bevoegde autoriteiten en slachtofferhulpdiensten informatie, waaronder informatie die persoonsgegevens van slachtoffers bevat, te verzamelen en uit te wisselen, teneinde de toegang tot informatie en passende ondersteuning en bescherming van individuele slachtoffers te waarborgen.

3. De lidstaten nemen de nodige wettelijke maatregelen om het mogelijk te maken voor de bevoegde autoriteiten en slachtofferhulpdiensten informatie, waaronder informatie die persoonsgegevens van slachtoffers bevat, te verzamelen en uit te wisselen, **in overeenstemming met Verordening (EU) 2016/679**, teneinde de toegang tot informatie en passende ondersteuning en bescherming van individuele slachtoffers te waarborgen.

Amendement 125

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 14

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 26 ter – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers van strafbare feiten hun rechten als bedoeld in artikel 3 bis, artikel 4, lid 1, artikel 5, **lid** 1, artikel 5 bis, artikel 6, leden 1, 2, 4, 5 en 6, en artikel 10 ter kunnen uitoefenen met behulp van elektronische communicatiemiddelen.

Amendement

1. De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers van strafbare feiten hun rechten als bedoeld in artikel 3 bis, artikel 4, lid 1, artikel 5, **leden 1 en 3**, artikel 5 bis, artikel 6, leden 1, 2, 4, 5 en 6, en artikel 10 ter kunnen uitoefenen met behulp van elektronische communicatiemiddelen.

Amendement 126

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 14

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 26 quater – lid 2 – alinea 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

De lidstaten zorgen ervoor dat voor slachtoffers met een handicap op verzoek in redelijke aanpassingen wordt voorzien.

Amendement

De lidstaten zorgen ervoor dat voor slachtoffers met een handicap op verzoek in redelijke aanpassingen **en procedurele voorzieningen** wordt voorzien.

Amendement 127

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 15

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 27 bis – lid 1 – punt f bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

f bis) het gebruik van gebiedsverboden, contactverboden of beschermingsbevelen om bescherming te bieden voor slachtoffers als bedoeld in artikel 23 van deze richtlijn geen afbreuk doet aan de

verplichtingen van de lidstaten om de fysieke integriteit van slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld en de personen die van hen afhankelijk zijn te waarborgen, overeenkomstig artikel 21 van Richtlijn (EU) .../... [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld];

Amendement 128

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 15

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 27 bis – lid 1 – punt f ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

f ter) de verplichting om maatregelen te nemen op grond van artikel 25 van deze richtlijn geen afbreuk doet aan de verplichting van de lidstaten om gerichte maatregelen te nemen uit hoofde van artikel 37 van Richtlijn (EU) .../... [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld].

Amendement 129

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 16

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 28 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om een systeem op te zetten voor het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten. De statistieken omvatten gegevens die relevant zijn voor de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten, waaronder ten minste het aantal aangiftes en het soort gemelde

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om een systeem op te zetten voor het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten. De statistieken omvatten gegevens die relevant zijn voor de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten, waaronder ten minste het aantal aangiftes en het soort gemelde

strafbare feiten, het aantal, de leeftijd *en* het geslacht van de slachtoffers *en* het soort strafbare feit. Zij omvatten ook informatie over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

strafbare feiten, het aantal, de leeftijd, het geslacht, *het gender en de eventuele handicap* van de slachtoffers, het soort strafbare feit *en de aard van de relatie tussen het slachtoffer en de dader*. Zij omvatten ook informatie over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd *en over de vraag of het gaat om slachtoffers van strafbare feiten die zijn ingegeven door vooroordelen of discriminatie zoals bedoeld in artikel 22. Aan de hand van deze statistieken kan een kwalitatieve analyse worden ontwikkeld, onder meer van de resterende belemmeringen bij het doen van aangifte van strafbare feiten en de toegang tot de rechten van slachtoffers.*

Amendement 130

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 16

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 28 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. De lidstaten verzamelen de in dit artikel bedoelde statistieken op basis van een gemeenschappelijke uitsplitsing die is ontwikkeld in samenwerking met de Commissie (Eurostat). Zij zenden deze gegevens om de drie jaar naar de Commissie (Eurostat). De verzonden gegevens bevatten geen persoonsgegevens.

Amendement

2. De lidstaten verzamelen de in dit artikel bedoelde statistieken op basis van een gemeenschappelijke uitsplitsing die is ontwikkeld in samenwerking met de Commissie (Eurostat *en de coördinator voor de rechten van slachtoffers*) en deskundigen op het gebied van de rechten van slachtoffers *en deskundigen op het gebied van de rechten van slachtoffers*. Zij zenden deze gegevens om de drie jaar naar de Commissie (Eurostat). *De lidstaten hanteren voor deze rapportage een gesynchroniseerd tijdschema om de vergelijkbaarheid van de gegevens te waarborgen.* De verzonden gegevens bevatten geen persoonsgegevens.

Amendement 131

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 16
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 28 – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

3. Het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten ondersteunt de lidstaten en de Commissie bij het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten en bij de verslaglegging over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

Amendement 132

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 16
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 28 – lid 5

Door de Commissie voorgestelde tekst

5. De lidstaten stellen de verzamelde statistieken ter beschikking van het publiek. De statistieken *bevatten* geen persoonsgegevens.

Amendement 133

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 16 bis (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 28 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3. Het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten ondersteunt de lidstaten en de Commissie bij het verzamelen, produceren, verspreiden **en kwalitatief analyseren** van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten en bij de verslaglegging over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

Amendement

5. De lidstaten stellen de verzamelde statistieken **op een gemakkelijk toegankelijke manier** ter beschikking van het publiek. **In overeenstemming met Verordening (EU) 2016/679 bevatten** de statistieken geen persoonsgegevens.

Amendement

16 bis. de volgende artikelen worden ingevoegd:

“Artikel 28 bis

Coördinatie van de EU-strategie inzake de rechten van slachtoffers

1. De lidstaten faciliteren de taken van een door de Commissie ingestelde coördinator voor de rechten van slachtoffers om de samenhang en doeltreffendheid van maatregelen in verband met beleid inzake de rechten van slachtoffers te waarborgen.

2. De coördinator voor de rechten van slachtoffers zorgt met name voor een vlotte werking van het platform voor de rechten van slachtoffers en de uitvoering van de EU-strategie inzake de rechten van slachtoffers en deze richtlijn, en ziet erop toe dat de maatregelen op het gebied van de rechten van slachtoffers van andere belanghebbenden op EU-niveau op elkaar worden afgestemd, met name indien deze relevant zijn voor de toepassing van deze richtlijn.”;

Amendement 134

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 16 bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 28 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

Artikel 28 ter

Hulpmiddelen

De lidstaten zorgen voor adequate en stabiele personele, technische en financiële middelen voor de volledige en tijdige uitvoering van deze richtlijn, inclusief voor de ondersteunende diensten van overheids- en niet-gouvernementele organisaties.

Amendement 135

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 17
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 29 – alinea 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

De Commissie dient uiterlijk op [zes jaar na de vaststelling] bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn. In dat verslag wordt geëvalueerd in hoeverre de lidstaten de noodzakelijke maatregelen hebben getroffen om aan deze richtlijn te voldoen, met inbegrip van de technische uitvoering ervan.

Amendement

De Commissie dient uiterlijk op [zes jaar na de vaststelling **van deze richtlijn**] bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn. In dat verslag wordt geëvalueerd in hoeverre de lidstaten de noodzakelijke maatregelen hebben getroffen om aan deze richtlijn te voldoen, met inbegrip van de technische uitvoering ervan. ***De Commissie houdt in dat verslag rekening met de bevindingen van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten en Eurostat.***

BIJLAGE: ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPOORTEUR INPUT HEEFT ONTVANGEN

Overeenkomstig artikel 8 van bijlage I bij het Reglement verklaart de rapporteur bij de opstelling van het verslag voorafgaand aan de goedkeuring ervan in de commissie input te hebben ontvangen van de volgende entiteiten of personen:

Entiteit en/of persoon
Victim Support Europe
European Union Agency for Fundamental Rights
European Women's Lobby
Women against Violence Europe (WAVE)
Asociación Víctimas Terrorismo
European Disability Forum
Platform for International Cooperation on Undocumented Migrants (PICUM)
End FGM European Network
Organisation Intersex International Europe (OII)
ILGA Europe
International Planned Parenthood Federation (IPPF)
European Forum for Restorative Justice
Hope and Homes for Children

De bovenstaande lijst is opgesteld onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de rapporteur.

PROCEDURE VAN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Titel	Amending Directive 2012/29/EU establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA	
Document- en procedurenummers	COM(2023)0424 – C9-0303/2023 – 2023/0250(COD)	
Datum indiening bij EPs	12.7.2023	
Bevoegde commissie Datum bekendmaking	LIBE 11.9.2023	FEMM 11.9.2023
Adviserende commissies Datum bekendmaking	JURI 11.9.2023	
Geen advies Datum besluit	JURI 18.9.2023	
Rapporteurs Datum benoeming	Javier Zarzalejos 20.9.2023	María Soraya Rodríguez Ramos 20.9.2023
Artikel 58 – Gezamenlijke commissieprocedure Datum bekendmaking	5.10.2023	
Behandeling in de commissie	29.11.2023	24.1.2024
Datum goedkeuring	14.3.2024	
Uitslag eindstemming	+: –: 0:	70 1 11
Bij de eindstemming aanwezige leden	Magdalena Adamowicz, Abir Al-Sahlani, Katarina Barley, Pietro Bartolo, Robert Biedroń, Theresa Bielowski, Vladimír Bilčík, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Karolin Braunsberger-Reinhold, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Joachim Stanisław Brudziński, Annika Bruna, Damien Carême, Maria da Graça Carvalho, Patricia Chagnon, Gwendoline Delbos-Corfield, Anna Júlia Donáth, Lena Düpont, Cornelia Ernst, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Frances Fitzgerald, Lina Gálvez Muñoz, Jean-Paul Garraud, Sylvie Guillaume, Sophia in 't Veld, Marina Kaljurand, Fabienne Keller, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Guy Lavocat, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Radka Maxová, Karen Melchior, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Andželika Anna Moźdzanowska, Johan Nissinen, Maria Noichl, Maite Pagazaurtundúa, Sirpa Pietikäinen, Evelyn Regner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Maria Veronica Rossi, Isabel Santos, Christine Schneider, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Tomas Tobé, Jana Toom, Milan Uhrík, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos	
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Barry Andrews, Susanna Ceccardi, Thijs Reuten, Aušra Seibutyte, Vera Tax, Irène Tolleret, Dragoş Tudorache, Axel Voss, Maria Walsh, Juan Ignacio Zoido Álvarez	

Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Pablo Arias Echeverría, Ana Collado Jiménez, Pär Holmgren, Katrin Langensiepen, Erik Marquardt, Gabriel Mato, Jozef Mihál, Francisco José Millán Mon, Jutta Paulus, Achille Variati, Michal Wiezik
Datum indiening	25.3.2024

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

70	+
NI	Laura Ferrara
PPE	Magdalena Adamowicz, Pablo Arias Echeverría, Vladimír Bilčík, Karolin Braunsberger-Reinhold, Maria da Graça Carvalho, Ana Collado Jiménez, Lena Düpont, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Jeroen Lenaers, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Sirpa Pietikäinen, Christine Schneider, Aušra Seibutytė, Tomas Tobé, Axel Voss, Maria Walsh, Javier Zarzalejos, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Abir Al-Sahlani, Barry Andrews, Anna Júlia Donáth, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Guy Lavocat, Karen Melchior, Jozef Mihál, Maite Pagazaurtundúa, María Soraya Rodríguez Ramos, Irène Tolleret, Jana Toom, Dragoş Tudorache, Michal Wiezik
S&D	Katarina Barley, Pietro Bartolo, Robert Biedroń, Theresa Bielowski, Vilija Blinkevičiūtė, Lina Gálvez Muñoz, Sylvie Guillaume, Marina Kaljurand, Łukasz Kohut, Juan Fernando López Aguilar, Radka Maxová, Javier Moreno Sánchez, Maria Noichl, Evelyn Regner, Thijs Reuten, Isabel Santos, Vera Tax, Achille Variati, Elena Yoncheva
The Left	Malin Björk, Cornelia Ernst, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Pär Holmgren, Katrin Langensiepen, Erik Marquardt, Jutta Paulus, Sylwia Spurek, Tineke Strik

1	-
NI	Milan Uhrík

11	0
ECR	Joachim Stanisław Brudziński, Andželika Anna Mozdżanowska, Johan Nissinen, Jadwiga Wiśniewska
ID	Annika Bruna, Susanna Ceccardi, Patricia Chagnon, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Maria Veronica Rossi
PPE	Nadine Morano

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

